Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

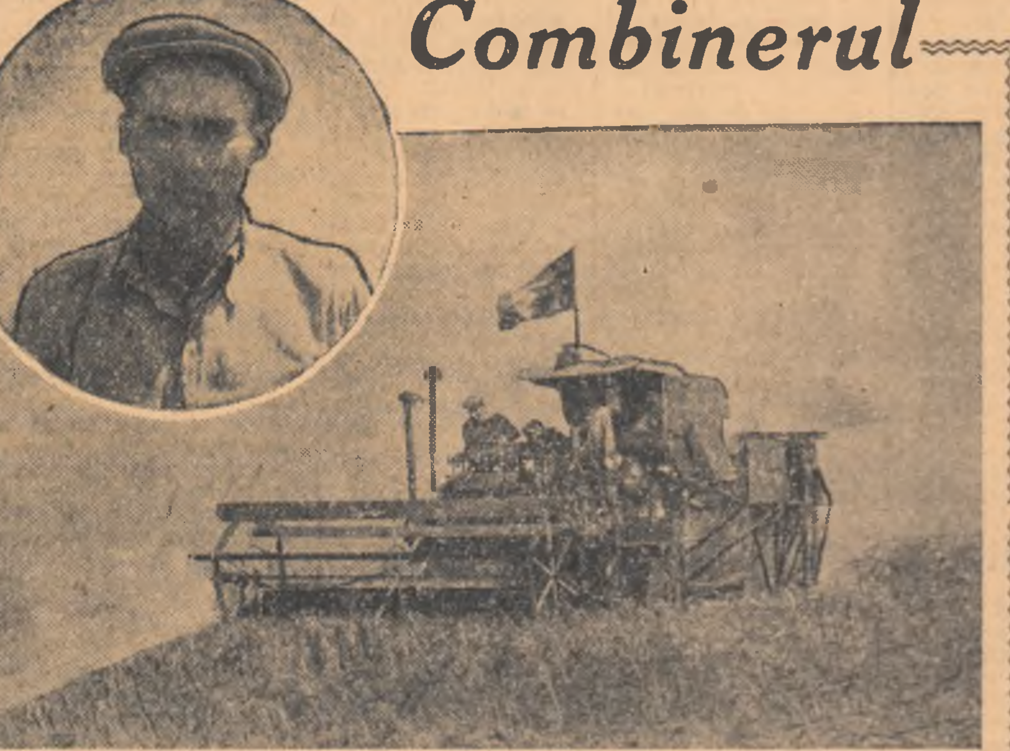
Anul III — Nr. 229
Vineri 6 iulie 1956

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R. P. R.

IN ACEST NUMAR:

Combinerul

Căznindu-se să acopere zgomotul combinei, agronomul Mihai Tălăsmanu, șeful secției a 4-a a gospodăriei de stat Jegălia, strigă din toate puterile:

— De-aci... dă-i drumul!

Nicolae Vișan, combinerul, un tînăr cu ochi verzi și fața osoasă, purtînd pe cap o șapcă groasă, fumurie, și îmbrăcat cu o salopetă ușoară, apăsă pe pedala de ambreiaj, împinse maneta de viteză și, accelerînd ușor, ridică încet piciorul de pe pedală. Mașina intră în lanul nesfirșit de orz, galben ca aurul...

Ana Magheru, o codană oacheșă ce supraveghea colectorul, îl privea mereu pe combiner. Pe chipul fetei se putea citi și curiozitate și admirație. E prima dată cînd lucrează cu Vișan. Auzise despre el că este unul dintre cei mai pricepuți combineri din regiunea Constanța, că anul trecut fusese fruntaș și că l-au chemat la Direcția agricolă regională și l-au premiat. Iar de curînd, la o consfătuire a combinerilor din regiune, i s-a cerut să vorbească pe larg despre felul cum își organizează el munca. Și mai știa Ana Magheru că la această consfătuire Vișan își luase angajamentul să recolteze vara aceasta cu mult peste cele 300 de hectare de păioase, cît realizase anul trecut și, în plus, să economisească piese de schimb în valoare de 3.000 lei și 10 la sută din carburanți.

— Vom izbuti? se întrebă ea. Se simte și ea angajată prin cuvîntul lui Vișan. Lucrează doar pe aceeași combină.

...Privirile combinerului cercetau cu luare aminte lanul, în care, ca o urlașă lebădă pe o apă galbenă, mașina înainta mereu...

Cînd ajungea la capetele tarlalei și manevra volanul, spre a porni într-o nouă spirală a „suveicii", privirile lui Vișan alergau cînd la heder, cînd la motor, cînd la batoza combinei. Paletele rabatorului prindeau într-una cu lăcomie firele înalte de orz și într-o clipită le pleca spre transportor, de unde, tăiate, erau duse spre toba batozei.

Lui Vișan îi veni în minte o zi de iulie, la fel de însorită ca și cea de acum. Pe vremea aceea muncea pe moșia fostului general Gheorghe Rozin. Era mînuitor de secerătoare-legătoare. Privea, ca și acum, paletele mașinii, cum îndoiau paiele galbene, cu spice mustăcioase. Deodată, a auzit o țăcănitură scurtă și mașina a înaintat cîțiva metri, fără să mai taie orzul. A sărit de pe mașină, dar n-a apucat bine să se uite dedesubt, ca să vadă de ce s-a rupt cuțitul secerătorii, că s-a și pomenit cu o ploaie de lovituri de cravașă peste cap. Dădea în el administratorul moșierului, ca într-un cîine. Astea au fost începuturile meseriei lui Vișan.

Abia din 1949, cînd a venit aci, la gospodăria de stat, a început a cunoaște o viață nouă. In 1950, a fost trimis la școala de combineri. Și, de atunci, a îndrăgit într-atît mașina asta complicată, pe roți de cauciuc, încît nu s-a mai despărțit de ea.

In fiecare an s-a străduit să pună în practică tot ce afla că e nou și de folos în munca combinerilor. A avut tot timpul sprijinul organizației de partid, al sindicatului. La sfîrșitul verii trecute, cînd a ieșit învingător în întrecerea cu ceilalți combineri, tov. Paul Călinescu, secretarul de partid din gospodărie, i-a spus:

— Vezi, Vișane, ce înseamnă să-ți organizezi bine lucrul? Dacă o să te silești să faci unele îmbunătățiri la combină, ca să înlături greutățile ce ziceai că se mai ivesc uneori, o să dobîndești succese și mai de seamă. Sînt sigur...

Și el, Vișan, l-a ascultat sfatul: în tot cursul iernii trecute, a muncit fără preget. Pentru ca pleava și boabele să fie evacuate mai repede, a ridicat planul înclinat în trepte de la sita mare, cu încă 9 cm. Prin aceasta, se va înlătura o mare pierdere de boabe. De asemenea, pentru a nu mai fi aruncate boabe pe la fereastra de curățire și spre a nu mai cădea pe la șorțuri și a se sparge, a montat o tablă în spatele contrabătătorului la jumătatea celei de a doua secțiuni.

Vișan se auzi deodată strigat de către ajutorul lui, un băiat subțirel, cu ochii negri ca păcura, care-i spuse:

— Vine camionul pentru descărcat. Buncărul e plin...

Intr-adevăr, peste 1.300 kg de orz se adunaseră în buncăr. Peste cîteva minute, șuvoiul boabelor de aur avea să se reverse în pîntecul camionului „ZIS", ce se apropia încet de combină, spre a primi „din mers" primele boabe din noua recoltă...

Intorcînd capul, Vișan îl întrebă grijuliu pe șofer:

— Măi Costache, ceilalți, alde Sprînceană și Alecu, ce fac?

— Zoresc și el cu combinele la secțiile I și a II-a. Vezi să nu ți-o ia înainte.

Vișan surise. „Poți să știi? Urma alege", își zise el. Cu combinerii nu-i de glumit. Mai ales cu cei care au intrat în întrecere pentru titlul de „cel mai bun combiner". Citise în ziare că unii combineri de pe la Craiova reușiseră să recolteze cam 25.000 kg de orz zilnic cu fiecare combină. Bătălia va fi mai grea anul acesta. E limpede. Mai ales că în întrecerea pe țară pornită între combineri, s-a angajat să fie printre primii.

AL. RAICU

PE OGOARELE PATRIEI, IN MIEZ DE VARA

Peste 2000 kg orz la hectar

Frumoase au crescut în acest an lanurile de orz ale gospodăriei agricole de stat Giurgiu, regiunea București! Si pentru a strînge fără pierderi această bogăție de recoltă, harnicii tractoriști au pornit la secerat de îndată ce inginerul agronom a stabilit că a sosit momentul pentru începerea recoltatului.

In numai 2 zile, la secțiile Frătești și Gogoșari s-a reușit să se recolteze orzul de pe întreaga suprafață de 70 ha. Recoltatul s-a făcut cu ajutorul combinelor și agregatelor formate din două secerători-legători.

Recolta de orz obținută de pe 25 ha la secția Frătești trece de 50.000 kg ceea ce înseamnă peste 2.000 kg de orz la hectar.

I. N. Coculeanu
corespondent

Pe tarlalele G. A. C. „Progresul"

Si membrii gospodăriei colective „Progresul", din comuna Făcăeni, raionul Fetești, au ieșit la timp la seceratul orzului de toamnă. In trei zile, ei au strîns recolta de orz de pe întreaga suprafață de 43 ha.

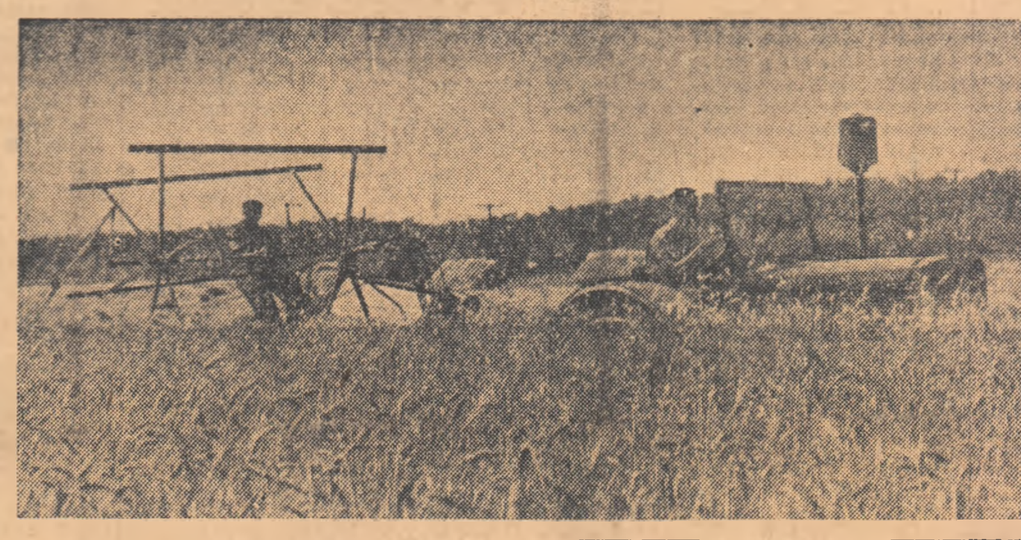
Un sprijin prețios au primit colectiviștii în muncile de recoltare din partea S.M.T. Făcăeni, care a trimis gospodăriei 3 secerători-legători, acționate de tractoare. Alături de tractoriști, s-au evidențiat în muncă colectiviștii Ion Ene, Gheorghe Enescu și alții, care au depășit în fiecare zi norma cu 20 la sută.

Constantin Frîncu
corespondent

Zoresc lucrările de întreținere a culturilor prășitoare

In regiunea Cluj, prașila a II-a este aproape de sfîrșit. Colectiviștii, întovărășiții și țăranii muncitori cu gospodării individuale din raionul Sărmaș care au folosit toate forțele și fiecare oră bună de lucru în cîmp au terminat cea de a doua prașilă și au prășit pentru a treia oară peste 7.000 ha cultivate cu porumb, cartofi, sfeclă de zahăr și alte culturi prășitoare. Mari suprafețe au fost prășite pentru a treia oară și în raioanele Luduș, Cluj, Zalău. Gospodăriile agricole colective din regiune au executat prașila a III-a pe aproape 20 la sută din suprafețele cultivate cu culturi prășitoare. Un sprijin prețios în munca de îngrijire a culturilor prășitoare au primit colectiviștii din partea mecanizatorilor de la S.M.T.-urile Bontida, Cîmpia Turzii și Aiud care au prășit mecanic mari suprafețe cu porumb

Secerișul e în toi

De curînd, la gospodăria agricolă de stat Dilga, raionul Lehliu, a început recoltatul grîului. Folosind la maximum timpul de lucru, mecanizatorii și mînuitorii de agregate din această gospodărie au recoltat în cîteva zile peste 500 ha cu grîu de toamnă.

In fotografie: tractoristul Alexandru Cărămidaru, din brigada I, ajutat de Petre Vlădeanu, secerînd grîul de toamnă cu o secerătoare-legătoare. Amîndoi își depășesc zilnic norma cu 80 la sută, situîndu-se astfel printre fruntașii în marea bătălie a recoltei.

Prima parte a rețelei principale de 110 kv pentru electrificarea Olteniei a fost pusă în funcțiune

La sfîrșitul lunii iunie linia electrică de înaltă tensiune care pornește de la marea termocentrală Paroșeni (bazinul carbonifer Valea Jiului), la Bărbătești a fost pusă în funcțiune. Prin construirea acestei linii de 110 kv, care constituie artera principală de electrificare a Olteniei, s-au creat condiții pentru alimentarea cu energie electrică a industriei și localităților din această regiune. In cadrul complexului de lucrări a fost construită și pusă în funcțiune linia de 35 kv care alimentează cu energie electrică exploatarea carboniferă „La zi" de la Rovinari. In scurt timp, vor fi terminate și instalațiile pentru alimentarea cu energie electrică, din același sistem energetic, a noii regiuni petrolifere a Olteniei.

Construirea acestei linii a cerut eforturi deosebite din partea muncitorilor; 21 km. din traseul liniei străbat Carpații prin pasul Vulcan, la o altitudine medie de 1.600 de metri. Voința, elanul în muncă și mijloacele mecanizate au permis constructorilor să învingă greutățile și să termine la timp această importantă lucrare din planul de electrificare a țării.

Un merit deosebit în executarea noii linii electrice de înaltă tensiune, îl au constructorii Carol Frieb, Dumitru Haita, conducătorii lucrării, maiștrii Petre Cigmăianu, Ion Uhr, Nicolae Dobre și muncitorii din echipele conduse de Mihai Ilie, Gheorghe Manta, Gheorghe Dumitru, Ion Necula și Fritz Müller.

(Agerpres)

Extras din Rezoluția Congresului al II-lea al Uniunii Tineretului Muncitor

— In măreața operă de transformare socialistă a agriculturii inițiată și condusă de partid, Uniunea Tineretului Muncitor prin munca politică de convingere a tineretului muncitor de la sate a reușit să atragă pe făgașul agriculturii socialiste zeci de mii de tineri care au devenit membri ai gospodăriilor agricole colective, ai întovărășirilor agricole și ai altor forme de asociere și cooperare în munca agricolă. Numai în primele luni ale acestui an peste 33.000 tineri au intrat în întovărășiri și gospodării colective, pășind pe drumul spre belșug și lumină.

Harnicul nostru tineret țărănesc și bravii tineri mecanizatori au adus o importantă contribuție în munca pentru obținerea unor recolte bogate. Sînt astăzi în S.M.T., G.A.S., gospodării agricole colective, întovărășiri agricole și în rîndurile țăranilor muncitori cu gospodării individuale mii de tineri fruntași ai recoltelor bogate.

Succesele obținute în munca U.T.M. la sate sînt însă insuficiente în raport cu sarcinile ce-i revin, munca U.T.M. în acest domeniu fiind rămasă în urmă. Ținînd seama de marea sarcină trasată de Congresul partidului de a asigura ca pînă la sfîrșitul celui de al doilea cincinal 60—70 la sută din producția agricolă marfă să fie dată de sectorul socialist, Congresul U.T.M. consideră că munca U.T.M. la sate trebuie simțitor îmbunătățită.

a) Organele conducătoare ale U.T.M. nu înțeleg încă suficient rolul organizațiilor U.T.M. ca ajutor principal al organizațiilor de partid în convingerea tinerilor țărani muncitori — pe bază de argumente și fapte concrete — asupra superiorității formelor socialiste de muncă în agricultură, în inițierea de asociații simple, întovărășiri și gospodării colective, precum și în dezvoltarea economico-organizatorică a acestora. In același timp ele nu acordă toată atenția răspîndirii în masele tineretului sătesc a cunoștințelor avansate în lucrarea pămîntului și creșterea animalelor.

Congresul consideră că sarcina principală a organelor și organizațiilor U.T.M. care-și desfășoară activitatea la sate ca și a tuturor tinerilor țărani muncitori, este participarea cu tot entuziasmul la înfăptuirea măreței opere de transformare socialistă a agriculturii. In scopul îndeplinirii acestei sarcini organizațiile U.T.M. de la sate trebuie să îmbunătățească și să lărgească munca politico-educativă în forme variate și corespunzătoare tineretului, pentru convingerea utemiștilor și a celorlalți tineri țărani muncitori de a păși cu încredere, în masă, pe drumul agriculturii socialiste, de a se încadra cu familiile lor în gospodării agricole colective, întovărășiri agricole și alte forme de asociere în muncă.

Organizațiile U.T.M. sub îndrumarea organizațiilor de partid trebuie să manifeste cît mai multă inițiativă în întemeierea a diferite unități cooperatiste agricole, mobilizînd în această acțiune masele largi de tineri țărani muncitori. Să nu uităm nici o clipă că tinerii sînt primii gata să îmbrățișeze noul atunci cînd sînt convinși că aceasta îi ajută să-și făurească un viitor luminos.

b) Organizațiile U.T.M. trebuie să ajute la creșterea rentabilității tuturor unităților socialiste de stat ale agriculturii, îndemnînd pe tinerii din G.A.S. și S.M.T. să dea lucrări de cea mai bună calitate, să-și ridice calificarea, să respecte cu strictețe disciplina în muncă, stimulînd întrecerea pentru titlul de „cel mai bun tractorist" și „cea mai bună brigadă de tractoriști" în vederea realizării unor recolte bogate.

Tineretul nostru este chemat să-și dovedească patriotismul său fierbinte în fiecare an agricol, îndeosebi în perioadele de vîrf ale muncilor, participînd cu sutele de mii la strîngerea recoltei, la timp și fără pierderi.

c) Organizațiile U.T.M. de la sate trebuie să lupte cu mai multă perseverență pentru sporirea continuă a producției agricole vegetale și animale în întreaga agricultură popularizînd și aplicînd cu perseverență metodele agrotehnice înaintate. Ele trebuie să trezească interesul și dragostea tinerilor pentru meseriile de tractorist, combiner, crescător de animale etc., contribuind la creșterea numărului de cadre calificate necesare agriculturii. Fiecare utemist și tînăr țăran muncitor trebuie să se străduiască să fie fruntaș în munca agricolă, în lupta pentru pîinea poporului!

Imbunătățindu-și munca politică în rîndurile tinerilor țărani muncitori, U.T.M. va contribui la continua întărire a alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, la lupta întregului nostru popor muncitor, sub conducerea partidului pentru transformarea socialistă a agriculturii, pentru obținerea de recolte bogate, pentru o viață nouă, îmbelșugată pe ogoarele patriei.

Cu spor și voie bună

La sediul gospodăriei colective „Horia, Cloșca și Crișan" din Căzănești, raionul Slobozia, n-ai ce căuta în timpul zilei. Nu găsești pe nimeni. Nici pe Dobre Stanciu, președintele gospodăriei, nici pe inginerul Ion Cobianu, nici pe brigadieri și, uneori, nici pe socotitori. Il afli doar pe Constantin — pe paznicul de zi adică. Umblă după treburi prin birouri și prin curte. Dar să nu-l întrebi de unul ori de altul. Intrebarea pare să-l surprindă. Ți-o întoarce numaidecît:

— Unde-i președintele? Ii dus pe cîmp, unde să fie! Inginerul? și el. Brigadierii? Tot acolo.

Iar la urmă te dă gata cu formula: „Toate forțele la luptă" Și zîmbește. Chiar așa-i. Li-s toate forțele la luptă. Nu-i timp de stat la umbră. Muncile se înghesuie și cîmpul cere brațe, cît mai multe brațe. Poți să nu dai fuga?

Îs multe de făcut

Dar dacă vii sub seară, după asfințit, îi afli în biroul președintelui. Pe el, pe inginer, pe brigadieri. Țin sfat, dau seama lucrului înfăptuit, orînduiesc cu grijă muncile pentru ziua următoare. Au o sumedenie: de prășit a doua oară porumbul — le-au mai rămas vreo 50 de hectare din 365 — sfecla și floarea-soarelui, de săpat via și livada. Dar să nu uităm grădina de legume Au acolo de săpat a doua oară ceapă ceaclama și caba — în total 1.500 de table — au fasolea de prășit, de răsădit ardeii — gogoșari și cornul caprei, cam la 40.000 de fire — varză pe vreo 5 hectare. Au, pe urmă, de făcut biloane, vaduri pentru irigare, brazde. Dar orezăria cîtă muncă cere? Șase vădagii, un responsabil, doi mecanici motoriști — și parcă tot nu-i dau de rost.

Mai sînt și alte treburi care dau năvală: recoltatul mierii de la cei 110 stupi, întorsul zilnic al cartofilor aflați afară, la iarovizat, și cîte, cîte. Iar acum se mai adaugă și secerișul orzului. Că-i dat în pîrgă. Și cu orzul nu-i de glumă. Musai să-l dai jos. Altminteri, culegi numai paiele. Dar cum? E drept că cele 5 secerători îs gata să intre în lan. Că doar mecanicii — moș Leonida Unga și moș Ghiță Neagu — n-au stat de pomană. Dar ce, parcă poți să seceri cu secerătoarea? Nu te lasă ploaia. Toarnă, frate, cu găleata mai în fiecare zi. Așa că tot cu coasele au să doboare orzul la pămînt. Noroc că brațe au destule: 649. Și la muncă vin aproape toți colectiviștii. Și bărbații, și femeile, și tineretul. Pînă și bătrînii vin. Adică toate forțele — cum zice Constantin. Nici chiar moșnegii Cană Bucur și Anton Drăgoi nu vor să stea acasă, la odihnă. Vin la lucru pînă-n ziuă. Căci — spun ei — îs multe de făcut în colectivă.

Ca la bătălie

1.460 de hectare de pămînt nu-s jucărie. Ca să poți să le lucrezi bine, și la vreme, apoi trebuie să ai nu numai brațe multe, dar și minte bună. Mintea să organizeze, brațele să execute. Una fără alta nu se poate. Asta-i ca la bătălie. Cînd și generalu-i iscusit și oastea bine pregătită pentru luptă, izbîndești. Dar dacă una nu-i ca lumea, pați rușinea.

„Zor, tovarăși!"

Au pornit de noapte. Cei dintîi au fost cosașii. Orzu-i gingaș. Cată să-l cosești pe rouă, pînă-i „moale". Sub dogoarea soarelui să nu-l atingi, că-l înjumătățești. Noroc că azi îi nor și pot cosi în tihnă. Ca și ieri, cînd au dat gata peste 8 hectare.

Lucrul a pornit pe dată. Iată-i: Dan Marcu, Ștefan Matei și utemistul Gicu Panait trag coasa pe-ntrecute. Nu degeaba-s ei fruntași. Și nu degeaba li-s trecute numele la loc de cinste pe panoul de onoare. Fierul vîjîie prin aer și se-nfige cu nădejde. Mușcă lacom, se retrage, vîjîie din nou și iar se-nfige. Holda freamătă. Iar orzul se prăvale. Pale mari, cu spicul greu de rod, cad fulgerate sub tăișul ascuțit. In brazda largă, numai pai și pai, spic lîngă spic, cotor lîngă cotor, de parcă-s puse unul cîte unul, nu cu coasa, ci cu mîna. Orz de toamnă. Aur. I-a priit și arătura, și gunoiul, și plivitul. Doar înghețul l-a stricat puțin. Dar tot dă 2.500 kg la hectar. Așa declară inginerul. E un pronostic pe care președintele-l confirmă. Dar batoza? Vom vedea.

De undeva, din miriștea țepoasă, a țîșnit pe negîndite chiot ascuțit și lung: „Uhuuu!" Glas limpede de fată. I-a răspuns alt chiot, mai puternic, de flăcău: „Uhuuu"! Pe urmă, cineva dintre cosași a dat îndemn: „Zor, fraților, că ne sosesc din urmă legătorile". Așa era. Femeile legau răzbit. Elena Tudor, Dinuța Chiriță, Petrica Cristov, Rada Matei și alte cîteva s-apropiau văzînd cu ochii. Snopii, strînși în chingi și rotofei ca boboacele, se-nșiruiau în urmă, gata de clăit.

Cu spor și voie bună s-a lucrat și la prășitul sfeclei și porumbului, în vie, în livadă, în grădina de legume, la orezărie. Nița Radu a prășit aproape 20 de ari. A vrut ea s-o rămînă pe Voicu Ștefan. Dar n-a fost chip. Căci Voica s-a ținut aproape, rînd cu rînd. Și, pînă la sfîrșit, au fost la fel cu norma. La grădina de legume, Nae Paraschiv, Costică Radu, Cană Graur și Marin Cîmpeanu — cei mai harnici grădinari — mai-mai să rămînă de căruță. Căci femeile aveau, pe semne, planuri mari. Și dacă nu i-au întrecut, păi nici în urmă n-au rămas. Georgeta M. Dănescu și Manda Cîmpeanu, mai ales, au fost mereu în rînd cu ei.

Seara tîrziu, colectiviștii se întorc spre case, cîntînd. Mîine, vor porni din nou la luptă. Și din nou va răsuna de-a lungul și de-a latul holdelor îndemnul: „Zor, tovarăși!".

NICOLAE COMANICI

Toată atenția muncilor agricole de vară

In aceste zile recoltatul rapiței se apropie de sfîrșit, iar secerișul orzului de toamnă a început în toate regiunile țării. Timpul favorabil din ultimele 2—3 zile a favorizat coacerea culturilor păioase. Astfel în prima perioadă a lunii iulie vor începe din plin recoltările de vară.

In acest an suprafețele ce urmează să fie recoltate sînt mai mari decît în anii trecuți. Totodată din cauza desprimăvărării tîrzii și a excesului de umiditate coacerea culturilor de toamnă s-a apropiat de cea a păioaselor de primăvară, scurtîndu-se astfel mult perioada recoltărilor de vară. Din aceeași cauză însămînțarea și dezvoltarea culturilor prășitoare a fost întîrziată încît pînă la terminarea recoltărilor de vară vor trebui să continue lucrările de îngrijire a prășitoarelor. Astfel, în special în prima jumătate a acestei luni, vor trebui să se desfășoare în același timp lucrările de seceriș, dezmiriștit, cărat la arii, treieriș, precum și prașilele II și III, ceea ce va cere eforturi deosebit de mari. Din cauza ploilor căzute în cursul lunii iunie parte din păioasele de toamnă au fost culcate în unele regiuni, ceea ce va micșora randamentul de lucru al mijloacelor mecanizate și va necesita o mobilizare mare a brațelor de muncă pentru seceriș.

Ținînd seama de forțele și mijloacele existente în fiecare regiune, printr-o bună organizare a muncii, secerișul poate fi terminat în timp de 10—12 zile în toate regiunile. De asemenea, treierișul, dacă începe la 3—4 zile de la recoltare, poate fi terminat în timp de 20—25 zile, potrivit cu condițiile naturale ale regiunilor. In același timp există posibilitatea executării la vreme și a celorlalte lucrări agricole ca prășitul, grăbirea recoltării furajelor, dezmiriștitul și arăturile de vară, semănatul culturilor duble pentru furaj în miriștile care nu sînt destinate însămînțărilor de toamnă.

Pentru desfășurarea din plin a acestor lucrări, este necesar să se termine în decurs de cîteva zile reparatul tuturor mașinilor agricole ce trebuie să intre imediat în funcțiune, atît în S.M.T.-uri, G.A.C.-uri cît și în sectorul individual, să se fixeze și amenajeze ariile și să se stabilească planuri concrete de acțiune pe comune, raioane și regiuni. Indeosebi, regiunile Suceava, Baia Mare, Cluj și Pitești trebuie să termine grabnic repararea mașinilor agricole și să înceapă de îndată repartizarea și transportarea la arii a batozelor și mijloacelor cu care sînt acționate. S.M.T.-urile din regiunile Suceava, Constanța, Galați și Iași trebuie să termine de urgență repararea secerătorilor-legători și a batozelor.

In regiunile Suceava, Iași și Bacău, unde vegetația a fost mai întîrziată la culturile prășitoare, precum și în regiunile Pitești, Ploești și Galați, unde întreținerea culturilor este rămasă în urmă, toate măsurile să fie îndreptate spre grăbirea și efectuarea în bune condiții a lucrărilor de prășit.

O sarcină de mare răspundere revine inginerilor și tehnicienilor agronomi de a fixa momentul optim de recoltare a cerealelor în mod diferențiat după starea de coacere a culturilor pe parcele sau tarlale, astfel ca recoltarea să se facă în pîrgă și să se evite pierderile; să îndrume țăranii muncitori să facă imediat dezmiriștitul și arăturile de vară, căratul snopilor la arie și să însămînțeze cît mai mari suprafețe cu culturi furajere în miriști.

Sînt necesare totodată măsuri pentru organizarea din vreme a cetelor și a muncii pe arii precum și pentru alimentarea continuă a batozelor.

In podgorii în atenția inginerilor și viticultorilor trebuie să stea stropitul la vreme al viilor și repetarea stropitului ori de cîte ori este nevoie. Livezile cer lucrări de îngrijire la vreme, iar grădinile de legume și culturile de cartofi un control permanent pentru ca imediat ce apare mana să se ia măsuri pentru combaterea ei.

Orice întîrziere în executarea lucrărilor agricole de vară poate duce la însemnate pierderi de recoltă. De aceea începînd de acum să folosim din plin orice zi bună de lucru și toate forțele pentru strîngerea la vreme a recoltei și executarea în bune condiții a celorlalte lucrări agricole.

Faptele mi-au învins neîncrederea

In vara lui '50, cînd, la îndemnul partidului, peste 40 de familii din comuna noastră au pășit pe drumul belșugului, întemeind gospodăria colectivă „23 August", eu am rămas pe dinafară. Teama că-mi voi pierde pămîntul, că nu voi agonisi bucate nici cît înainte, m-a ținut pe loc. Imi ziceam că voi fi în stare să mă descurc și singur.

De pe cele 5 pogoane, cît aveam, nu scoteam însă cine știe ce recoltă. Și asta pentru că îmi lucram pămîntul la întîmplare. Cu ce era să-l muncesc bine? Nici tu cal, nici tu plug, de nici unele nu aveam. Eram mereu nevoit să cer atelaje de la vecini. Așteptam pînă-și terminau ei treburile și abia după aceea începeam și eu muncile.

Soră-mea, Elena Iacob, și frate-meu, Petre, se înscriseseră printre primii în colectivă. Nu era zi lăsată de dumnezeu în care să nu-mi tot spună: „In colectivă e bine, aici scapi de griji și greutăți, pămîntul e lucrat cu mașinile, iar recolta-i recoltă". Cu toate astea, nu-mi venea să cred că-i chiar așa cum îmi spun ei. Mai degrabă dam crezare vorbelor șoptite de chiaburi.

In curînd, însă, adevărul ieși la lumină. In casele colectiviștilor belșugul își făcea tot mai mult loc. Ba unii începuseră să-și ridice și case.

— Gheorghe Iacob, Ivan Nicolae, Marin Bageac și cîți alți colectiviști își fac case și tu abia ai reușit să pui doi pari. Ce-ai de gînd? mă muștruluia nevastă-mea ori de cîte ori vedea ceva nou la colectiviști.

Adevărat. Nu știam ce voi face. Nici în 2—3 ani nu speram să-mi ridic căsuța pe care mi-o doream. Cu ce era s-o termin? Recoltele mici pe care le culegeam de pe pămîntul meu abia mi-ajungeau pentru hrana familiei și pentru sămînță.

In toamna trecută, soră-mea, frate-meu, Bageac și alții mi-au arătat că pentru o zi-muncă au primit: 3,600 kg de grîu, 6,600 kg de porumb, 0,850 kg de orz, 0,800 kg de floarea-soarelui, 2 kg de cartofi, brînză, miere, legume, fructe, plus 4,41 lei. Intr-o bună zi, Bageac m-a chemat la el acasă, să-mi arate bucatele primite. Pentru 640 de zile-muncă pe care le-a făcut anul trecut, s-a ales cu peste un vagon de diferite produse, în valoare de aproape 18.000 lei, plus 2.822 lei bani gheață.

Astea nu erau vorbe goale, erau fapte. Eu nu cîștigasem nici pe sfert, iar vecinul meu Marin Savu, de pe 9 pogoane de pămînt, adunase bucate care nu prețuiau mai mult de 9.000 lei.

Toate acestea m-au pus pe gînduri. Ca să mă conving și mai mult, într-o zi de prin luna mărtișor, m-am dus la gospodăria colectivă, să văd cu de-amănuntul ce au înfăptuit colectiviștii în ăști 5 ani. Ce să mai spun! Aproape că nici nu-mi venea să cred. La început, în 1950, colectiva avea 14 stupi și 5 cai bătrîni. De oi, porci, nici nu se pomenea. Acum, are 93 de stupi, 205 oi, 19 cai tineri, 14 scroafe, grajduri, maternitate pentru scroafe, ateliere de fierărie, tîmplărie, grădină de legume ce se întinde pe o suprafață de 30 ha, irigată în întregime.

Văzînd toate acestea, mi-am făcut o socoteală simplă: cine are mai multe foloase? Un colectivist sau un individual? Și nu mi-a fost greu să înțeleg că, orice-ar fi, colectivistul cîștigă de 2 și chiar de 3 ori mai mult decît un țăran muncitor cu gospodărie individuală. Cînd i-am făcut cunoscut și nevestei foloasele celor din colectivă, mi-a zis, așa după cum meritam: „Abia acum te-ai deșteptat, bărbate? Eu știam de mult și de mult te-am îndemnat spre bine, dar, eu am zis, eu am auzit, că tu, îndărătnic cum ești..."

A doua zi, mi-am luat nevasta și, împreună cu Petre Oaie, Dumitra Dragnea și alte 17 familii, ne-am înscris în gospodăria colectivă. Era pe la începutul lunii aprilie.

Eu cu nevastă-mea, de cînd am intrat în colectivă, nu am lipsit nici o zi de la lucru. Pînă la 1 iunie, am realizat peste 190 de zile-muncă. Am primit și un avans în bani, de aproape 900 de lei. Muncim cu tragere de inimă, pentru că știm că prin munca noastră unită, a tuturor colectiviștilor, gospodăria colectivă se va întări tot mai mult. In toamna acestui an, avutul nostru obștesc va crește cu un autocamion, un hambar, 5 vaci de rasă. Pe 5 hectare vom planta viță de vie, iar în locul unei bălți vom amenaja un eleșteu.

Peste cîteva zile vom începe să strîngem recolta de orz și grîu. După socotelile noastre, grîul promite o producție de peste 2.000 kg de boabe la hectar, iar orzul tot cam pe atît. Nici nu s-ar putea altfel, deoarece grîul a fost însămînțat în rînduri încrucișate cu sămînță bine aleasă, selecționată și tratată împotriva bolilor. Deseori, în aceste zile, individualii din țîrcoalele lanurilor colectivei, admirîndu-le și discutînd cu interes din ce în ce mai mare despre metodele folosite de noi, colectiviștii, în lucrarea pămîntului.

Fără doar și poate că, o dată cu înmînarea avansului de 40 la sută, ce-l vom primi în curînd, și cînd materialele trebuincioase pentru casă îmi vor umple ogrăda, atunci vecinul meu Marin Savu, cît și ceilalți, nu vor mai sta pe gînduri și vor păși alături de noi, în marea noastră familie a colectiviștilor.

NICOLAE M. OPREA
colectivist nou inscris in G.A.C. „23 August" din comuna Tirgșoru Vechi, raionul Ploești

Echipa de dansuri a căminului cultural din comuna Segarcea, regiunea Craiova, desfășoară o bogată activitate.
In fotografie: tinerii din echipă executînd un dans oltenesc, care stîrnește vii aplauze în rîndul celor prezenți la spectacol.

Vești de la corespondenți

Organizarea chioșcurilor la arii și la bazele de recepție

Experiența din anii trecuți a arătat că chioșcurile de pe arii constituie un prețios ajutor pentru țăranii muncitori. Astfel, în plină muncă, ei găsesc la chioșcurile de pe arii răcoritoare, dulciuri, tutun, precum și diferite unelte agricole și articole de îmbrăcăminte. Pe de altă parte, experiența a mai dovedit că prin chioșcurile de pe arii se pot achiziționa însemnate cantități de cereale. Așa, spre exemplu, prin cele 51 de chioșcuri care au funcționat anul trecut pe ariile din cuprinsul raionului Videle, regiunea București, au fost achiziționate peste 25 de vagoane de cereale, în schimbul mărfurilor textile primite de producători de la chioșcuri.

De aceea, Uniunea raională a cooperativelor de consum Videle, prin măsurile luate din timp, a asigurat și în acest an organizarea a 54 de chioșcuri la arii, în care scop a repartizat însemnate cantități de mărfuri. A îndrumat consiliile sătești ale cooperativelor să repare chioșcurile folosite anul trecut și să se îngrijească de amenajarea chioșcurilor și instruirea gestionarilor de chioșc.

Deosebit de chioșcurile de pe arii, Uniunea raională Videle a luat măsuri ca la cele două baze de recepție — Videle și Vadu Lat — să funcționeze, pe tot timpul cît va dura predarea cotelor de cereale, cîte un chioșc înzestrat cu mărfuri mai multe (un fel de prăvălioară).

Gh. Grăur

Pe drumul bunăstării

Nu de mult, în viața țăranilor muncitori din comuna Lesnic, raionul Ilia, a avut loc un eveniment deosebit de important. 30 de familii de țărani cu gospodării mici și mijlocii din această comună, urmînd îndemnul partidului, au întemeiat o gospodărie colectivă căreia i-au dat numele „Infrățirea". Avutul obștească a tinerei gospodării colective este format, printre altele, din 103 hectare de teren arabil, aproape 20 de animale de muncă, 6 vaci etc.

Cu ocazia inaugurării acestei gospodării colective, au prezentat frumoase programe artistice echipele colectiviștilor din Ilia și Bretea-Mureșeană, ale căminelor culturale din Dobra și Ilia.

*

In raionul Craiova, ca, de altfel, și în alte raioane din cuprinsul țării, numărul întovărășirilor agricole crește mereu. De curînd, în satul Cîrcea din comuna Coșoveni de Sus, s-a inaugurat a patra întovărășire care a primit numele de „Agricultura Nouă". Tînăra întovărășire cuprinde 28 de familii de țărani muncitori, care și-au unit pentru a lucra în comun o suprafață de 35,44 ha de teren arabil.

In aceeași zi, și în comuna Gogoși a luat ființă o întovărășire agricolă cu 27 de familii. Aceasta este cea de a 112-a întovărășire din raionul Craiova.

Ilie Traian

Căminul cultural sprijină muncile agricole de vară

Țăranii muncitori din satul Piscul Rusului, comuna Dagîta, raionul Negrești, regiunea Iași, obișnuiesc ca în zilele de sărbătoare, să-și petreacă o parte din timp la căminul cultural, unde citesc cărți, broșuri sau ziare, din care învață cum să-și muncească mai bine pămîntul, cum să-și crească vitele, cum să-și îngrijească pomii și viile etc.

De asemenea, joia și sîmbăta — seara — ei se adună la cercurile de citit, unde citesc cîte o broșură, ascultă recenzia sau prezentarea vreunei cărți.

In prezent, la căminul cultural din satul Piscul Rusului se pregătește un bogat program artistic care va fi prezentat în sprijinul muncilor, la ariile de treier. Totodată, conducerea căminului cultural din satul Piscul Rusului a întocmit un program de audiții colective la radio, pentru ca țăranii muncitori să poată fi la curent atît cu noutățile din muncile de seceriș și treieriș, precum și cu diferite evenimente care îi interesează în munca și lupta pentru pace și bunăstare.

In pregătirea programului artistic ce urmează a fi prezentat la ariile de treier, un sprijin prețios dau utemiștii Ion Grădinaru, Constantin Mera, Elena Sooroșeanu, Nicolina Armașu și alții.

Ioan Trifan

Impotriva decalajului între seceriș și treieriș

Vestmînt nou, țesut din fire smulse parcă din talgerul de aur al soarelui, au îmbrăcat în ultimele zile lanurile, pînă mai ieri verzi, de orz, secară și grîu. In aer adastă miros de grînă coaptă și șuierul mașinilor se înfrățește iar cu foșnetul paielor îmbrățișate în snopi. E începutul secerișului. Lucrătorii ogoarelor se străduiesc ca, imediat după seceriș, să înceapă și treierișul, pentru ca nici un bob din noua recoltă să nu se piardă.

Redăm mai jos cîteva aspecte din desfășurarea acestor lucrări surprinse pe ogoarele regiunii Craiova

Nu vor să piardă nici un bob

După ce au început seceratul orzului, colectiviștii din comuna Goicea Mare, raionul Segarcea, și-au făcut o socoteală simplă: să nu mai aștepte cu treieratul orzului pînă la organizarea definitivă a ariei, ci să amenajeze o arie chiar pe miriștea de unde au recoltat această cultură. Zis și făcut. De cum au fost secerate primele hectare, brigada a doua de tractoriști de la S.M.T. Bîrca a și instalat o batoză și un tractor și a început treierișul. Două echipe de colectiviști, conduse de brigadierul Florea Gavrilă, au lucrat cu multă rîvnă din zori și pînă seara tîrziu, la alimentarea batozei cu snopi, la strînsul boabelor în saci, la stivuitul paielor.

Inițiativa colectiviștilor de a treiera orzul pe măsură ce-l și seceră s-a dovedit a fi bună. In cîteva zile, întreaga suprafață de 15 ha de orz a fost secerată și treierată în același timp. Producția obținută: 2.600 kg de orz la hectar.

Prima grijă a colectiviștilor, după ce au terminat treierișul, a fost predarea cotei de orz cuvenită statului. Ei au obținut chitanța nr. 1 pe raion. Apoi, tractoarele S.M.T.-ului au întors miriștea. In urma lor, colectiviștii au trecut cu semănătorile și au însămînțat porumb furajer.

...Din marginea lanului de grîu, Ion Fojică, președintele gospodăriei colective din Goicea Mare, privește la forfota de pe cîmp. Secerătorile-legători, trase de tractoare, taie ras cu pămîntul firele de grîu. Apoi, din loc în loc, aruncă la pămînt snopii legați strîns la mijloc cu sfoară. Echipele de colectiviști dau zor să-i adune la marginea miriștii. Un tractor a început să tragă brazde adînci, marcînd un pătrat, pe care va fi amenajată definitiv o arie. Aici colectiviștii vor treiera grîul și secara. Și ca să nu piardă nici un bob din recoltă, ei vor executa imediat treierișul.

GH. LEU

Toate o dată sau nici una

Din cele 28 de batoze ce vor fi folosite în actuala campanie de vară, la S.M.T. Corabia au fost reparate 23. Pînă acum, însă, nici una din ele n-a fost recepționată și instalată pe arie. Motivul: comisia de recepție nu se poate întruni de 2 ori, o dată pentru acestea 23 și a doua oară pentru celelalte 5, care sînt în curs de reparație. Soluția: cele 23 de batoze care au fost de acum puse la punct, stau aliniate în curtea S.M.T.-ului și așteaptă să fie reparate și celelalte 5, pentru ca împreună să poată fi transportate pe arii. Aceasta, în timp ce pe ogoare secerișul e în toi și ar fi trebuit să înceapă și treierișul.

Cînd și cu ce se va începe treierișul în comuna Brastavățu?

Pe Marin Dămienescu, președintele sfatului popular al comunei Brastavățu, l-am întîlnit în drum spre sfat. Cînd a auzit că mă interesează situația batozelor, a și scos o hîrtie din buzunar și mi-a arătat „negru pe alb" că în comună sînt 7 batoze și toate 7 sînt gata de treieriș.

M-am uitat pe listă și cum la numărul 1 figura înscris cu o batoză Gheorghe Dăbuleanu, l-am întrebat:

— Batoza lui Dăbuleanu e gata, tovarășe președinte?

— Batoza, da. Numai tractorul care o pune în mișcare e la București. Era defect și l-a trimis acolo la reparat.

— Bănuiesc că zilele acestea îl va primi.

— Asta nu știu. Am știut cînd a plecat, dar cînd va fi gata n-am de unde să știu.

Ca să nu mai lungesc vorba, am trecut mai departe.

— Dar asta, de la nr. 2, e bună?

— A lui Victor Nina? Nici asta nu merge. Are locomobila defectă, dar o să meargă.

— O să meargă, îngîn.

— Dar a lui Marin Lupu?

— Și asta are locomobila defectă, dar...

— O să meargă. Știu, îl completez eu.

La nr. 4 figura batoza lui Stelian Dăbuleanu.

— Dar cu asta ce este, tovarășe președinte?

— Hm! Aici e mai greu de răspuns. Despre asta, nici comisiile de recepție nu știu încă nimic. Cea regională spune că este reparabilă, iar cea raională, că ar fi bună de dat la reformă.

Am zîmbit amîndoi, eu ironic și el a pagubă, și am continuat așa pînă la capătul listei.

Președintele, care, se vede treaba, știa pe dinafară lista, îmi spuse grăbit:

— Acum urmează batoza lui Constantin Gălan. Asta e cu adevărat gata. Ii mai trebuie doar delegat.

— Păi, cum, nici delegați de batoză nu aveți?

— Incă nu. Ne vom mai gîndi puțin, îi vom alege, apoi îi vom trimite la instructaj pe cinci zile și după asta... gata.

Nu mai puteam spune nimic. In față îmi juca nr. 6, în dreptul căruia nu era scris nimic. După cîteva clipe, mi-am revenit și am întrebat:

— Dar batoza nr. 6, tovarășe președinte, ce-i cu ea?

— Păi, să vedeți. Asta-i a S.M.T.-ului Corabia și, cînd o s-o repare, o să ne-o trimită.

Așadar, din 6 batoze, doar una putea ieși la treierat.

...Comunele din raionul Corabia megieșe Brastavățului au început de cîteva zile treierișul. Pe bună dreptate se întreabă țăranii muncitori din comuna Brastavățu: pînă cînd se va tărăgăna reparația batozelor și începerea treierișului în comuna lor?

R. POPA

O practică dăunătoare ce trebuie curmată

Muncitorii din gospodăriile agricole de stat din regiunea Craiova au ieșit printre primii la seceriș. Folosind secerătorile-legători, secerătorile simple și chiar secerile, acolo unde solul a fost prea umed și nu s-a putut lucra cu mașinile, ei au reușit să recolteze pînă în prezent rapița și orzul de pe întreaga suprafață însămînțată cu aceste culturi, adică de pe 334 și respectiv 2.741 ha. In primele zile de lucru s-au evidențiat ca fruntași muncitorii din G.A.S. Afumați, Gîrla Mare, Deveselu etc.

Dacă treaba a mers bine la seceriș, nu același lucru se poate spune însă despre treieriș. Trebuie să arătăm că atît conducerile celor 25 de G.A.S.-uri din regiune, cît și Trustul regional Gostat nu au manifestat o preocupare suficientă pentru buna organizare și desfășurare a treierișului. Pretextul: din întreaga suprafață a gospodăriilor de stat de peste 33.000 ha ocupată cu păioase, 25.000 ha sînt planificate a fi recoltate cu combinele și numai 8.000 ha vor fi treierate cu batozele. Se pune însă o întrebare firească: cerealele recoltate pînă acum cu secerătorile-legători și cu coasele, vor rămîne netreierate?

Din situația existentă la Trustul regional Gostat reiese că toate cele 131 de batoze din dotarea G.A.S.-urilor au fost complet reparate și recepționate. De ce nu se respectă atunci instrucțiunile Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat, potrivit cărora treierișul trebuie să înceapă imediat după seceriș? A aștepta să se elibereze terenul ocupat cu recoltă, pentru amenajarea ariilor, așa cum fac majoritatea G.A.S.-urilor din regiunea Craiova, pe motiv că în miriștea întoarsă după orz se însămînțează porumb furajer, înseamnă a amîna treierișul rapiței și al orzului cu două săptămîni după recoltare. Or, este știut că acest decalaj între seceriș și treieriș provoacă mari pierderi de recoltă.

In regiunea Craiova, timpul a început să fie favorabil recoltării în masă a cerealelor păioase. In această situație, e necesar ca atît Trustul regional Gostat, cît și conducerile gospodăriilor agricole de stat să ia măsuri urgente pentru amenajarea ariilor, instalarea batozelor și începerea treierișului cu toate forțele, pentru a lichida cît mai grabnic decalajul creat între seceriș și treieriș.

L. GHEORGHE

EXEMPLE BUNE...

- In majoritatea gospodăriilor agricole colective din cuprinsul regiunii Craiova, concomitent cu secerișul se execută și treierișul. Pot fi citate ca fruntașe în această acțiune G.A.C.-urile din raioanele Caracal, Vînju Mare, Segarcea și altele.
- In raionul Craiova vor funcționa în acest an peste 100 de cete de treier. In vederea bunei desfășurări a muncii pe arii, în toate comunele au fost organizate de pe acum cîte 3-4 cete, au fost numiți responsabilii lor dintre țăranii muncitori fruntași și s-au ținut instructaje asupra felului cum trebuie deservite batozele pentru a lucra fără întrerupere.
- In raioanele Tr. Severin și Calafat s-a dat o atenție deosebită amenajării ariilor electrificate. Folosind posibilitățile locale, în aceste raioane s-au organizat pînă în prezent un număr de 14 arii electrificate.
- Incă din prima jumătate a lunii iunie a început recrutarea batozarilor și coșarilor care vor lucra în acest an pe ariile de treier din regiune. In general, ei au fost recrutați dintre cei care au efectuat aceste munci și anul trecut. Pînă acum, în întreaga regiune, numărul acestor cadre a fost asigurat și școlarizat în proporție de 80 la sută.

...ȘI RELE

- *Primul raion unde s-a început recoltatul rapiței și al orzului a fost Băileștiul. Aceasta s-a întîmplat acum 2 săptămîni. Treierișul a început însă abia de cîteva zile și numai pe două arii, ceea ce-i rău, deoarece, după cum se știe, orice întîrziere a treierișului duce la pierderi de recoltă.*
- *Pînă la 27 iunie a.c. în raionul Plenița nu fusese amenajată nici o arie din cele 107 planificate, deși, pînă la această dată fuseseră recoltate 190 ha de rapiță și 153 ha de orz. Recolta secerată stă pe cîmp în bătaia ploilor și în arșița soarelui, ceea ce face ca o mare parte din boabe să se scuture. Ce au de spus despre această stare de lucruri organele de stat și agricole locale, care tărăgănează începerea treierișului?*
- *Organele agricole și de stat din raionul Amaradia nu s-au preocupat pînă acum să asigure numărul de cîntare necesare pe cele 171 de arii ce sînt în curs de amenajare. E timpul ca sfaturile populare comunale să... cîntărească mai bine această situație.*

Concluzii

Oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Craiova au recoltat pînă zilele trecute 1.049 ha cu rapiță și peste 11.000 ha cu orz. Recolta de pe aproape 400.000 ha cu grîu, secară și ovăz va trebui secerată, treierată și depozitată în cursul lunii iulie. Posibilitățile existente în regiunea Craiova dovedesc că acest lucru este pe deplin realizabil.

In regiunea Craiova, secerișul este în plină desfășurare. Nu același lucru se poate spune însă și despre felul cum se efectuează treierișul. Astfel, pînă la data de 27 iunie a fost treierată recolta de pe numai 68 ha cu rapiță și 100 ha cu orz, ceea ce, față de suprafața recoltată, este cu totul nesatisfăcător. Deși în majoritatea S.M.T.-urilor din regiune batozele, tractoarele, locomobilele și motoarele stabile sînt complet reparate, iar în sectorul particular, din cele 456 de batoze ce trebuiau puse la punct, 432 erau gata pentru treieriș, pînă în primele zile ale lunii iulie pe arii nu fuseseră instalate decît 27 de batoze. In sectorul G.A.S., din cele 131 de batoze reparate și recepționate nu fusese instalată pe arie nici una.

Cauzele care au creat această stare de lucruri în regiunea Craiova, regiune care în ultimii ani a fost fruntașă în executarea lucrărilor agricole, își au originea în delăsarea pe care au manifestat-o organele locale ale puterii de stat și cele agricole în ceea ce privește pregătirea și organizarea ariilor de treier. Nerecrutarea la timp a delegaților de batoze și a celor de convoaie, lipsa de preocupare pentru fixarea și amenajarea ariilor, pentru organizarea cetelor etc., au dus la situația că între seceriș și treieriș s-a creat un decalaj, care nu poate aduce decît pagube.

In ultimele zile vremea a devenit favorabilă recoltării în masă a păioaselor în toate raioanele din cîmpia Olteniei. Pentru a nu se pierde nici un bob din noua recoltă, e necesar ca păioasele să fie nu numai secerate în timpul optim, ci și treierate îndată după recoltare. In acest scop, organele de stat și agricole de la regiune, raioane și comune trebuie să depună toate eforturile pentru organizarea cît mai temeinică a muncilor de vară. Amenajarea ariilor și instalarea batozelor pentru a intra cît mai grabnic în funcțiune, organizarea cetelor de treier, numirea delegaților de batoze și convoaie sînt măsuri ce trebuie luate în cel mai scurt timp. Totodată, e necesar ca munca să fie astfel organizată, încît, pe măsură ce este culeasă, recolta să fie transportată pe arii, pentru a putea fi treierată. De asemenea, conducerile S.M.T.-urilor trebuie să se preocupe de organizarea treierișului după metoda graficului orar, pentru a crea astfel posibilitatea executării treierișului cu maximum de repeziciune.

In timpul campaniei de primăvară, oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Craiova au depus eforturi mari și susținute, dovedind patriotism și însuflețire în lupta pentru înfăptuirea sarcinilor trasate de partid. Cu atît mai mult li se cere acest lucru acum, cînd se culeg roadele unui an de muncă, cînd e vorba de soarta pîinii poporului muncitor.

I. Pavelescu: „ROADELE MUNCII ÎN ÎNTOVĂRĂȘIRE"

(Editura de stat pentru literatură politică)

Această broșură înfățișează, sub forma unor istorisiri, aspecte de organizare a muncii în întovărășirile agricole. Exemplele date arată cum, în anii care au trecut, datorită bunei organizări a muncii, o serie de întovărășiri au făcut pași importanți pe drumul întăririi lor economico-organizatorice.

Prima dintre istorisirile broșurii se țese în jurul planului de muncă. Din această istorisire se vede cum, prin planificarea muncii în campanii agricole, întovărășiții din Sîntana folosesc cu chibzuință forțele și mijloacele de muncă, merg în pas cu toate lucrările.

O altă istorisire din cuprinsul acestei broșuri arată rezultatele frumoase obținute de întovărășiții din Olari, care au înțeles importanța efectuării lucrărilor în comun în tot timpul anului.

Din celelalte istorisiri reiese că planificarea și munca în comun nu sînt singurele metode de organizare a muncii. Pentru a face din întovărășire o unitate bine închegată, e nevoie ca oamenii să se ajute între ei cu brațele, cu vitele sau cu uneltele, să fie organizați pe echipe. „Bine, bine — spunea președintele întovărășirii agricole din Jupalnic — dar știi că asta nu-i totul. Lucrează oamenii după plan, fac munca în comun, se întrajutorează, însă mai e ceva. Pentru a face din întovărășire o unitate puternică, e nevoie ca oamenii să fie rînduiți, organizați cu chibzuială".

Citind broșura „Roadele muncii în întovărășire", țăranii muncitori întovărășiți vor putea trage unele învățăminte cu privire la organizarea muncii lor.

Sprijin și îndrumare concretă gospodăriilor colective, nu sfaturi „în general"

In raionul Dej, regiunea Cluj, tot mai mulți țărani muncitori se conving de superioritatea lucrării în comun a pămîntului cu mijloace mecanizate și după cele mai avansate reguli agrotehnice. Ca urmare, ei pășesc cu încredere pe calea cooperativizării agriculturii. Astfel, numai în ultimele luni, datorită muncii politico-organizatorice desfășurată de organele de partid și de stat, au luat ființă în acest raion 4 gospodării colective și 19 întovărășiri agricole. Numărul gospodăriilor colective a ajuns aci la 17, iar cel al întovărășirilor agricole la 66. In aceste unități cooperatiste au intrat peste 4.000 de familii de țărani muncitori, care lucrează în comun aproape 6.000 ha.

Organele de stat și agricole din raionul Dej au neglijat însă munca de îndrumare a cooperativelor de producție agricolă existente. Ce-i drept, comitetul executiv al sfatului popular raional a luat unele măsuri menite să asigure îndrumarea permanentă și competentă a acestor unități. Astfel, inginerilor și tehnicienilor de la secția agricolă raională și de la punctele agricole comunale li s-a repartizat cîte o gospodărie colectivă sau o întovărășire agricolă de a cărei activitate organizatorico-economică să răspundă timp de un an.

Indeplinirea acestei sarcini depinde însă de felul cum inginerii și tehnicienii agrozooveterinari înțeleg să îndrume și să ajute consiliile de conducere, nu numai din punct de vedere tehnic, ci și economico-organizatoric. Unii ingineri și tehnicieni, cum sînt Ion Oprea, de la secția agricolă raională, Daniel Aluașu, de la punctul agricol Cășei, și alții, se străduiesc să dea un sprijin concret și permanent unităților de care răspund. De pildă, datorită îndrumării concrete primite din partea inginerului Ion Oprea, gospodăria colectivă din satul Fodora își dezvoltă necontenit ramurile de producție. Colectiviștii de aci, pe lîngă fermele de vaci, porci și oi, au mai înființat și o prisacă de 34 de familii de albine. De asemenea, ei au mai plantat și o livadă de pomi pe o suprafață de 9 ha.

In raionul Dej, sînt însă unii ingineri și tehnicieni agrozooveterinari care nu acordă un sprijin concret și competent gospodăriilor colective din raza lor de activitate. Deosebit de grav este faptul că în rîndul inginerilor și tehnicienilor de la secția agricolă raională s-a încetățenit ideea că de problemele organizatorico-economice din gospodăriile colective trebuie să se ocupe numai cei doi tovarăși din serviciul Goscol al secției. Din această cauză, consiliile de conducere din multe gospodării colective nu văd în inginerii și tehnicienii agronomi oamenii cărora să le ceară sfatul atunci cînd au de rezolvat unele probleme de mare însemnătate pentru dezvoltarea economică a gospodăriei și buna desfășurare a muncii. Faptele dovedesc că unitățile agricole socialiste au mare nevoie de sprijin și îndrumare permanentă, mai ales pe linia activității lor economice și organizatorice. In majoritatea gospodăriilor colective, unele ramuri de producție și îndeosebi creșterea animalelor, care pot aduce mari venituri colectiviștilor, în loc să se dezvolte necontenit, bat pasul pe loc, ori, pur și simplu, ajung într-o asemenea situație, încît se pune problema desființării lor. Așa s-a întîmplat la G.A.C. Bîrsău Mare. Consiliul de conducere al acestei gospodării, fiind lipsit de sprijinul și îndrumarea tehnicienilor, a cumpărat vaci de lapte de rase inferioare, cu o slabă productivitate și chiar bolnave. E lesne de înțeles că de la astfel de animale nu te poți aștepta la mari venituri, la rentabilitate. Colectiviștii, văzînd că vacile le dau o producție slabă, s-au hotărît să le vîndă. Ei nu s-au gîndit însă să cumpere în locul lor vaci de rasă, sănătoase și de o mare productivitate. Ca urmare, ferma de vaci a fost desființată. Dacă inginera Alexandrina Crișan, șefa punctului agricol Gîlgău, s-ar fi preocupat, în desele ei vizite făcute în gospodăria din Bîrsău Mare, de această problemă, lucrurile n-ar fi ajuns, desigur, pînă aici.

Nici gospodăria colectivă „Steagul Roșu" din comuna Glod nu se bucură de sprijin și îndrumare din partea organelor agricole. In această gospodărie, munca organizatorică este foarte slabă. Aici nu sînt respectate normele de lucru, ci se lucrează de-a valma și la voia întîmplării, dîndu-se multe zile-muncă pentru un volum mic de lucrări executate, ceea ce face ca valoarea zilei-muncă să scadă. In anul trecut, de exemplu, pentru o zi-muncă, colectiviștilor le-au revenit abia 4 kg de cereale și o sumă neînsemnată de bani. Nu-i de loc întîmplător faptul că membrii gospodăriei colective vin la lucru, în acest an, numai în procent de 40—45 la sută. Drept urmare, lucrările de întreținere a culturilor sînt mult întîrziate. Acest fapt nu poate să nu pricinuiască scăderea producției la ha. De asemenea, în această gospodărie, cele 64 de oi proprietate obștească sînt îngrijite la un loc cu oile din proprietatea personală a colectiviștilor. In felul acesta, nu se poate ține o evidență precisă asupra producției ce se realizează de la oile proprietate obștească și care urmează să se împartă colectiviștilor pentru zilele-muncă.

Nu se poate spune că inginerul agronom Mircea Alexandru nu trece destul de des pe la această gospodărie. Dar ce folos? El n-a făcut pînă acum aproape nimic pentru a ajuta în mod practic consiliul de conducere în vederea îmbunătățirii activității organizatorice și economice a colectivei.

Continua dezvoltare a sectorului zootehnic — una din cele mai importante ramuri de producție din gospodăriile colective din raionul Dej — este determinată în mare măsură de asigurarea bazei furajere. Experiența din anul trecut a unor gospodării colective, ca cele din comuna Fodora, Cîcău și altele, este grăitoare în această privință. Prin însilozarea unor însemnate cantități de furaje, unitățile agricole amintite și-au asigurat hrănirea în bune condiții a animalelor în tot timpul iernii. Drept urmare, producția și productivitatea animalelor au crescut simțitor. Acest lucru îl știe foarte bine și tov. ing. Octavian Manu, șeful serviciului zootehnic al secției agricole raionale. Cu toate acestea, pînă acum, el n-a luat nici o măsură pentru ca inginerii și tehnicienii zootehniști de la punctele agricole comunale să îndrume gospodăriile colective să-și construiască silozurile necesare conservării furajelor, să înceapă de pe acum însilozarea furajelor, care, din cauza ploilor abundente ce cad prin raionul Dej, nu pot fi cosite și uscate așa cum se cere.

Datorită condițiilor naturale, gospodăriile colective din raionul Dej au mari posibilități să se întărească din punct de vedere economico-organizatoric, să-și dezvolte multilateral producția și să dobîndească astfel mari venituri bănești. Pentru aceasta, este necesar ca organele agricole, zootehnice și veterinare de la raion și comune să pună capăt muncii de îndrumare „în general" și să acorde gospodăriilor colective un sprijin concret și permanent, să le dea ajutor practic în rezolvarea problemelor privind buna organizare a muncii, îndeplinirea ritmică a planului de producție etc.

V. CAZACU

Pentru continua dezvoltare a creșterii animalelor și sporirea productivității lor

— Pe marginea schimbului de experiență din regiunea Hunedoara —

A devenit o tradiție ca în fiecare an, în cîte una din regiunile fruntașe în ce privește dezvoltarea sectorului zootehnic, să se organizeze schimburi de experiență cu specialiști din întreaga țară, pentru a se studia realizările regiunii respective și a se trage învățăminte de preț pentru activitatea viitoare.

Un asemenea schimb de experiență organizat de Ministerul Agriculturii, în colaborare cu Direcția agricolă a regiunii, a avut loc și în acest an, la sfîrșitul lunii iunie, în regiunea Hunedoara. Au luat parte cadre conducătoare din Ministerul Agriculturii, specialiști de la I.C.A.R. și I.C.Z., directori adjuncți și directorii direcțiilor agricole regionale, șefii serviciilor zooveterinare și ai bazei furajere de la regiuni, ingineri și zootehniști, medici veterinari, ingineri agronomi și specialiști în problema bazei furajere din întreaga țară.

Ameliorarea și punerea în valoare a pajiștilor naturale

In cadrul acestui schimb de experiență, tov. profesor Samoilă A. Zaharia, de la Institutul agronomic din Timișoara, a prezentat un referat despre „Ameliorarea și punerea în valoare a pajiștilor naturale".

In cuprinsul regiunii, a arătat vorbitorul, la fiecare 100 ha de teren arabil revin 136 ha de teren cu pajiști naturale. Intinsele suprafețe cu pajiști din această regiune justifică însemnătatea ce trebuie să se acorde ridicării productivității pajiștilor în vederea dezvoltării creșterii animalelor.

Studiindu-se vegetația și caracteristicile agroeconomice ale pajiștilor din această regiune au fost identificate lipsurile și însușirile agroproductive și s-au putut stabili măsurile cele mai potrivite pentru îmbunătățirea lor.

Din formația pajiștilor stepice, adică a pajiștilor de locuri uscate, situate pe dealuri, coline, platouri și terase, s-au identificat și descris pajiștile cu diferite specii de colilie, iarbă păioasă, păiușcă, obsigă și sadină. Aceste tipuri de pajiști, fiind slab productive, urmează a fi deștelenite, însămînțate cu amestecuri de ierburi potrivite și transformate astfel în pajiști productive.

In formația pajiștilor de luncă și locuri joase, situate mai ales în larga vale a Mureșului, în valea Streiului și a Sebeșului, sînt pajiști productive, care pot fi îmbunătățite prin simpla aplicare de îngrășăminte și printr-o rațională folosire.

In formația pajiștilor submontane și montane din zona mare a pădurilor de fag și conifere s-au identificat tipuri de pajiști valoroase, cum sînt pajiștile de iarba vîntului, păiușul roșu etc., care se pot îmbunătăți mult prin aplicarea de îngrășăminte.

In sfîrșit, în formația pajiștilor alpine din golurile înalte alpine s-au identificat pajiști cu iarbă pitică, cum sînt părușca, țepoșica etc., care sînt foarte bine consumate de oi, mai ales în timpul verii.

Din cercetările și experiențele întreprinse rezultă că, pentru îmbunătățirea pajiștilor din regiunea Hunedoara, trebuie să se generalizeze practica aplicării de îngrășăminte minerale. Experiențele făcute pe pajiștile de păiuș roșu de la centrul pastoral Baleia din munții Retezat, în anii 1951—1953, au demonstrat următoarele:

— Aplicîndu-se îngrășăminte complete și anume cîte 300 kg de superfosfat, azotat de amoniu și cainită, împreună cu 5 tone de var la hectar, se pot obține sporuri de recoltă de 450—550 la sută față de producția obișnuită;

— Folosindu-se numai îngrășămîntul azotat, anume 300 kg la ha, s-a obținut un spor de recoltă de numai 268 la sută. Dacă îngrășămîntul azotat se dă împreună cu superfosfatul, sporul de recoltă se ridică pînă la 315 la sută, iar dacă se dă împreună cu cainită, sporul se ridică pînă la 411 la sută.

— Praful de var stins, administrat în cantitate de 5.000 kg la hectar, a dat în anul întîi un spor de recoltă de 38—81 la sută. Acțiunea varului se dovedește însă mult mai eficace în anii următori;

— Ingrășămintele azotate date împreună cu cele fosfatice și potasice sporesc conținutul de albumine din recolte cu 34—53 la sută;

— Se recomandă ca varul și îngrășămintele fosfatice să se răspîndească toamna, iar îngrășămîntul azotat și cel de potasiu primăvara.

Ținînd seama că, în condițiile actuale, folosirea îngrășămintelor minerale este limitată încă la culturile agricole mai de preț, se recomandă practica îngrășării pajiștilor din zona montană și alpină prin așa-numita metodă a tîrlitului. Această metodă mult mai economică și eficace, care a început să se aplice în mod dirijat, constă în închiderea oilor pentru odihnă în timpul nopții în țarcuri anume amenajate, care se pot ușor demonta și muta succesiv pe pășune în așa fel ca oile să fie ținute timp de 3—4 nopți în același loc, socotindu-se o oaie la metru pătrat. Sarcina inginerilor și tehnicienilor agronomi din sectorul bazei furajere este de a studia concret fiecare trup de pajiște și a-i aplica cele mai potrivite tratamente.

Din cuvîntul participanților

La discuțiile care au avut loc în ultima parte a schimbului de experiență a luat cuvîntul un număr mare de participanți. Tehnicienii și specialiștii veniți din celelalte regiuni au apreciat frumoasele rezultate obținute în regiunea Hunedoara, atît în domeniul creșterii animalelor, cît și în cel al asigurării bazei furajere, arătînd că din cele văzute pe teren au avut mult de învățat. Totodată, ei nu s-au ferit să vorbească și despre unele aspecte negative ale muncii organelor agricole din regiune, făcînd totodată propuneri prețioase. Astfel, tov. Niculae Tureanu, șeful serviciului bază furajeră din Direcția agricolă regională Oradea, vorbind despre rasa de taurine Pintzgau, rasă mult răspîndită în cuprinsul regiunii Hunedoara, a spus, printre altele:

— Cu toții cunoaștem însușirile deosebite ale acestei rase. Vacile Pintzgau sînt bune de lapte, rezistente în condițiile de munte și nepretențioase în ce privește hrana și întreținerea. Am văzut la expoziția din Sebeș numeroase exemplare din această rasă, care fac cinste crescătorilor de animale de aci. Cu părere de rău trebuie să arăt însă că, în prezent, are loc o restrîngere continuă a numărului acestor animale. Aceasta, pentru că rasa Pintzgau nu se poate menține prin ea însăși. Este deci necesar să se importe tauri de prăsilă, iar în țara noastră să se crească cît mai mulți tăurași din această rasă. Socotesc că ar fi bine ca Ministerul Agriculturii să ia în studiu organizarea în comune a unor centre de creștere a tăurașilor de rasă Pintzgau și concomitent să se înceapă o selecție riguroasă a animalelor în general, introducîndu-se în acest scop registrele genealogice.

Despre necesitatea introducerii registrelor genealogice în vederea selecționării animalelor au vorbit și alți participanți la consfătuire. Astfel, tov. dr. Ilie Saghin, de la I.C.Z. București, a spus printre altele că, pentru a se putea ajunge la creșterea unor animale productive, este absolut necesar să se cunoască originea reproducătorilor, a căror achiziționare trebuie să se facă numai pe baza certificatelor de origine. Referindu-se în continuare la productivitatea animalelor, tov. dr. Ilie Saghin a arătat că dezvoltarea creșterii taurinelor și introducerea controlului producției trebuie să se facă mai ales în gospodăriile agricole colective. Nu întîmplător se manifestă la unele gospodării colective din regiunea Hunedoara și din alte regiuni tendința de a dezvolta creșterea oilor pe seama reducerii numărului de vaci cu lapte. Motivul este că, în general, vacile dau încă o producție slabă de lapte, fiind prin aceasta puțin rentabile. E necesar ca gospodăriile colective să fie ajutate să crească vaci cu mari producții de lapte. **In acest scop, propun să se înființeze în gospodăriile colective și gospodăriile de stat puncte de sprijin ale institutelor de cercetări zootehnice pentru a se lega mai mult activitatea oamenilor de știință cu practica agricolă.**

Făcîndu-se o selecție atentă a vacilor, a spus, printre altele, tov. ing. Gheorghe Rațiu, din raionul Sibiu, colectiviștii din comuna Selimbăr au reușit să obțină pe cap de vacă furajată o producție de 2.600 kg de lapte.

Tov. dr. Gheorghe Mănescu, director adjunct al Direcției agricole regionale Constanța, după ce a arătat că a fost deosebit de impresionat de realizările frumoase obținute în domeniul creșterii animalelor în regiunea Hunedoara, s-a referit la unele aspecte critice constatate pe teren, spunînd, printre altele:

Consider că numărul gospodăriilor colective din regiune este încă mic, iar sectorul creșterii animalelor din gospodăriile agricole existente nu este dezvoltat pe măsura posibilităților pe care aceste unități le au. In multe gospodării productivitatea animalelor este scăzută, deoarece nu s-au aplicat măsurile de selecție. La această situație contribuie și faptul că nu peste tot H.C.M. 141 este aplicată în întregime și, ca urmare, îngrijitorii de animale nu sînt cointeresați în creșterea productivității șeptelului.

O altă latură slabă a muncii din sectorul zootehnic al acestei regiuni constă, după părerea mea, în ritmul prea lent de tigaizare a oilor.

Tov. ing. Constantin Velea, de la Institutul agronomic Cluj, vorbind despre necesitatea refacerii cît mai degrabă a pajiștilor naturale, a arătat că în cîmpurile semincere pe care le-a vizitat în regiunea Hunedoara, cîmpuri care sînt bine îngrijite, a văzut plante furajere producătoare de semințe în special pentru refacerea fînețelor artificiale, dar nu și pentru refacerea pășunilor. In aceste loturi semincere nu se cultivă plante de nutreț, cum sînt: firuța, păiușul roșu, trifoiul alb, ghizdeiul și alte plante de nutreț specifice pășunilor. Dacă nu există altă posibilitate — a spus tov. ing. Velea — sămînța pentru cultivarea acestor plante poate fi recoltată din flora spontană. In vara aceasta, acum, la coasa a 2-a, vor trebui lăsate pentru sămînță suprafețe cît mai mari de trifoi și lucernă, pentru ca în primăvara anului viitor să nu mai fim în deficit, așa cum s-a întîmplat în cursul acestui an.

Tov. ing. Viorel Vasiu, de la I.C.A.R. București, a arătat unele greșeli ce continuă să se facă în legătură cu desțelenirea pășunilor. Nu mai departe decît în comuna Drimbar, raionul Alba — a spus vorbitorul — a fost desțelenită în anul 1949 o suprafață mare de pășune productivă. In loc să fie cultivată cu plante de nutreț, de atunci și pînă acum această suprafață este cultivată numai cu porumb, cartofi, grîu etc. Despre această mare greșeală pe care o fac adesea organele agricole a vorbit și tov. ing. Ion Lutai, șeful bazei furajere din Direcția agricolă a regiunii Craiova. El a arătat că și în unele raioane din regiunea Craiova suprafețele izlazurilor comunale se micșorează an de an, deoarece terenurile desțelenite nu sînt cultivate cu plante de nutreț.

Asemenea probleme, ca și altele la fel de importante, privind posibilitățile de dezvoltare a șeptelului, au fost ridicate de mulți tehnicieni și ingineri participanți la schimbul de experiență. Discutarea acestor probleme, găsirea soluțiilor celor mai bune pentru înlăturarea lipsurilor semnalate vor constitui un sprijin serios pentru crescătorii de animale din întreaga țară în lupta ce trebuie dusă în vederea continuei dezvoltări a sectorului zootehnic.

Vacile de rasă Pintzgau sînt mult apreciate de crescătorii de animale din zonele de deal și de munte ale regiunii Hunedoara. Aceste animale sînt bune de lapte, rezistente în condițiile de munte și nepretențioase în ce privește întreținerea.

In clișeu: cîteva vaci din această rasă păscînd pe una din pășunile de la poalele muntelui Retezat.

Situația și perspectivele măririi șeptelului

In referatul său, tov. dr. Liviu Bejan, șeful serviciului zooveterinar din Direcția agricolă regională Hunedoara, a vorbit despre situația și perspectivele creșterii animalelor în această regiune.

In agricultura regiunii noastre, a spus tov. dr. Bejan, ramura creșterii animalelor ocupă un loc de frunte. Aceasta, datorită condițiilor de climă și sol, care sînt dintre cele mai favorabile dezvoltării creșterii animalelor. E suficient să arătăm că în cadrul regiunii Hunedoara terenul arabil reprezintă abia 19 la sută din suprafața totală a regiunii, pe cîtă vreme suprafața ocupată de pășuni și fînețe naturale reprezintă 26 la sută. Ținîndu-se seama de aceste condiții, cît și de faptul că în regiune există o mare piață de desfacere a produselor agroalimentare, organele de partid și de stat au dat și dau o mare atenție dezvoltării sectorului zootehnic. In acest scop, cele 54 de gospodării agricole colective din regiune au fost sprijinite să-și dezvolte șeptelul. De asemenea, s-a desfășurat și se desfășoară o largă acțiune de lămurire pentru organizarea de întovărășiri cu caracter zootehnic, al căror număr a sporit mult.

In regiune avem un număr de întovărășiri zootehnice în cadrul cărora 5.968 de țărani muncitori cresc laolaltă aproape 40.000 de oi. Potrivit planurilor lor de producție, aceste întovărășiri își vor spori anul acesta fondul de bază la 72.955 lei și vor construi în comun 19 saivane și 10 stîne. Numărul oilor proprietate obștească a întovărășiților va spori în total cu 600 de capete.

In acțiunea de sporire a numărului de animale și de îmbunătățire a raselor, un rol deosebit revine stațiunilor comunale de montă, care în regiunea noastră dețin un număr de 889 de tauri — 523 de rasă Siementhal și 366 de rasă Pintzgau. Stațiunile de montă își desfășoară activitatea pe baza unui plan alcătuit de către tehnicienii de la punctele agricole. Tot pe baza unui plan asemănător, care ține seama de condițiile locale, își desfășoară activitatea și comitetele de gospodărire a fondului zoo-pastoral, ca și administratorii loturilor zootehnice.

In regiune avem și un număr de 7 stațiuni de însămînțări artificiale la vaci. De asemenea, se acordă o mare atenție asistenței sanitar-veterinare. In urma acțiunii întreprinse pe această cale, s-a reușit să se ajungă la o scădere apreciabilă a îmbolnăvirilor și mortalității cauzate de boli contagioase. Unele din aceste boli, ca antraxul, cărbunele empizematos, pesta aviară și scabia la ovine, au fost lichidate în regiunea Hunedoara. Tot astfel, la porcine, bruceloza s-a lichidat în mai multe maternități. Frumoase rezultate au fost obținute și în ceea ce privește combaterea tuberculozei la bovine și a distomatozei la oi.

Pentru ca sectorul zootehnic să se dezvolte într-un ritm mai accelerat și pentru creșterea productivității șeptelului, comitetul executiv al sfatului popular regional a hotărît ca luna iunie a fiecărui an să fie considerată „luna creșterii animalelor".

Succesele obținute de noi pînă acum în ceea ce privește dezvoltarea creșterii animalelor sînt însă departe de a fi satisfăcătoare, față de posibilitățile mari pe care le avem. Dacă luăm drept termen de comparație anul 1938, rezultă că numărul cabalinelor și bovinelor a crescut cu mult — pînă în 1954, sporul fiind de 8 și respectiv 16 la sută — numărul porcinelor a crescut cu mai mult de sută la sută, în timp ce numărul oilor a scăzut. Această lipsă se datorește îndeosebi faptului că unele organe de partid și de stat din regiune nu au avut de la început o poziție justă în ce privește îndrumarea crescătorilor de a se uni în cît mai multe asociații și întovărășiri de creștere a oilor și de a asigura acestor forme de cooperare condiții prielnice de dezvoltare, îndeosebi prin punerea la dispoziția lor a pășunilor necesare.

Cît privește gospodăriile colective, aci, raportat la suprafața de teren agricol, numărul oilor este mai mare decît cel prevăzut de legea nr. 6, cu privire la dezvoltarea creșterii animalelor. Nu același lucru se poate spune despre numărul bovinelor, porcinelor și al păsărilor, care este încă prea mic față de posibilitățile de care dispun gospodăriile colective.

Aceasta înseamnă că organele agricole nu au înarmat în suficientă măsură consiliile de conducere ale gospodăriilor colective pe linia dezvoltării fermelor de animale și nu le-au sprijinit în organizarea muncii în ferme.

In unele gospodării colective continuă să se practice încă sistemul de retribuire a muncii îngrijitorilor după numărul de animale pe care aceștia le au în primire sau după durata timpului de muncă și nu după producția obținută, așa cum prevede H.C.M. 141. Aceasta este profund greșit, întrucît nu stimulează pe îngrijitori să-și îmbunătățească continuu metodele de muncă, spre a obține o productivitate cît mai înaltă. Asemenea lipsuri se manifestă mai cu seamă în fermele de vaci.

In următorii cinci ani, potrivit sarcinilor ce decurg din Directivele Congresului al II-lea al partidului, trebuie să avem în regiune un efectiv total de 220.000 de bovine, din care 115.000 de vaci de lapte, 180.000 de porcine, din care 18.000 de scroafe, 380.000 de oi, din care 200.000 cu lînă semifină. In mod simțitor trebuie sporită și productivitatea acestor animale.

Aceste sarcini mărețe pot și trebuie să fie realizate. Pentru aceasta este însă necesar să intensificăm și mai mult munca de atragere a crescătorilor de animale în gospodăriile agricole colective și în alte forme cooperatiste de creștere a animalelor. Prin cadrele noastre tehnice de specialitate trebuie să-i îndrumăm pe producători ca, urmînd exemplul fruntașilor, să crească animale cu o mare productivitate, care să le sporească veniturile.

Tov. dr. Liviu Bejan și-a încheiat referatul, exprimînd angajamentul cadrelor de specialitate din regiunea Hunedoara de a nu precupeți nici un efort pe linia îndeplinirii prevederilor Directivelor celui de al II-lea Congres al partidului și cerînd Ministerului Agriculturii și institutelor de cercetări zootehnice mai mult sprijin în ceea ce privește rezolvarea operativă a diferitelor probleme ridicate de practica creșterii animalelor.

Extinderea și îmbunătățirea bazei furajere

In continuare a luat cuvîntul tovarășul inginer Eugen Cernelea, șeful serviciului de bază furajeră din direcția agricolă regională Hunedoara, care a vorbit despre dezvoltarea și îmbunătățirea bazei furajere în această regiune.

In anii puterii populare, a spus vorbitorul, s-a făcut mult în regiunea noastră în ce privește asigurarea bazei furajere. Ca urmare a muncii neobosite depusă de țăranii muncitori îndrumați de organele de partid, de cele de stat și de tehnicienii agricoli, productivitatea pășunilor a sporit simțitor, redîndu-se totodată pășunatului, prin lucrări de defrișări și curățiri, o suprafață de peste 16.000 ha de terenuri care nu puteau fi folosite. Pe o altă suprafață de cca. 24.000 ha, prin organizarea rațională a pășunatului și prin îngrășarea masivă cu îngrășăminte naturale și în special cu îngrășăminte chimice, s-a ajuns ca producția de iarbă la ha să fie sporită de cel puțin 2—3 ori. Pentru ameliorarea pășunilor situate în zona dealurilor și colinelor înalte, cu o compoziție floristică de o valoare redusă, s-a trecut, începînd din anul 1951, la crearea de seminceri de ierburi perene, graminee și leguminoase, care să producă semințele necesare refacerii acestor pajiști. La sfîrșitul acestui an suprafața semincerilor va fi de peste 500 ha, din care 375 ha sînt în prezent în producție. De asemenea, începînd cu anul 1955, s-a trecut la regenerarea și refacerea unor pășuni slab productive prin deștelenire, reînsămînțare și prin supraînsămînțări.

Datorită sprijinului prețios ce l-am primit din partea organelor tehnice din Ministerul Agriculturii și din partea bazei de cercetări științifice a Academiei R.P.R. din Timișoara, s-a putut definitiva tipologia pajiștilor din întreaga regiune.

Cu toate aceste succese obținute pînă acum, trebuie să spunem că încă nu am ajuns să asigurăm întreg necesarul de furaje de care avem nevoie. In prezent, sub raport cantitativ și calitativ, balanța furajeră în regiunea noastră se prezintă după cum urmează:

	Fînuri tone	Grosiere tone	Suculente tone	Masă verde tone	Concentrate tone
Necesar	160.709	248.818	404.147	732.974	87.349
Producție	325.392	175.033	105.686	590.364	46.200
Deficit	—	73.785	298.461	142.610	41.149
Excedent	144.683	—	—	—	—

Din tabelul de mai sus rezultă că la fînuri avem un excedent de 144.683 de tone, excedent realizat îndeosebi în comunele din raionul Petroșani, în cele de pe versantul nordic al Retezatului din centura munților Sebeșului și în o parte din comunele raioanelor Brad și Alba. Din lipsă de alte nutrețuri, ca suculente, grosiere și concentrate, tot fînul din aceste zone este însă consumat de către animalele locuitorilor din comunele respective.

Regiunea noastră și-a alcătuit un plan de perspectivă, în baza căruia să ne asigurăm cantitățile de furaje necesare hrănirii îndestulătoare a animalelor în tot timpul anului. In ce privește pășunile naturale, acest plan prevede recuperarea tuturor terenurilor sustrase de la pășunat, în suprafață totală de 28.595 ha, precum și ameliorarea suprafeței de 3.231 ha de terenuri erodate și degradate. Prin efectuarea acestor lucrări se va putea asigura anual o producție de masă verde de cel puțin 173.570 de tone.

La fel se prevede introducerea pășunatului sistematic pe o suprafață de cel puțin 30.000 ha și aplicarea pe aceste terenuri a îngrășămintelor naturale și chimice necesare. Ca urmare, productivitatea pășunilor poate fi mărită cu cel puțin 25 la sută, ceea ce face să avem în plus o cantitate de iarbă verde la suprafața propusă de încă 45.000 de tone. Calitatea acestei ierbi va fi mult superioară celei care crește pe un teren unde pășunatul se face de-a valma, nesistematizat.

Se va trece, de asemenea, la refacerea covorului vegetal prin înlocuirea unor ierburi de slabă productivitate și inferioare calitativ, cu ierburi care au o structură floristică bună. Planul nostru prevede ca în anul 1956 să se regenereze o suprafață de 700 ha și apoi anual cîte 1.200—1.500 ha, în concordanță cu posibilitatea de producere a semințelor.

Cît privește fînețele naturale, problema principală care se pune constă în executarea cositului și uscatul fînului în momentul optim, pentru a se îmbunătăți calitatea nutrețului. Cu alte cuvinte trebuie dusă cu toată puterea lupta împotriva pierderilor de substanțe nutritive din nutrețuri. Prin înlăturarea acestor pierderi, furajele vor fi sporite cu aproape 30 la sută, atît sub raport cantitativ, cît și calitativ.

De asemenea, vom căuta să introducem în practică rotația fîneață-pășune, cel puțin o dată la 5 ani. In felul acesta, se vor combate cu efect buruienile din fînețe și se va îmbunătăți astfel calitatea fînului.

Un accent deosebit vom pune pe producerea unor cantități cît mai mari de furaje cultivate. Pentru aceasta vom da extindere culturii leguminoaselor, în special trifoiului și lucernei, pînă la suprafața de 20.000 ha anual, a ghizdeiului și sparcetei pînă la suprafața de cel puțin 3.000 ha, a morcovului furajer, a verzei furajere și a topinamburului pe cel puțin 1.000 ha.

Sporirea suprafețelor cultivate cu sfeclă furajeră și cu porumb de siloz pînă la suprafața de 5.000 ha anual poate asigura cantitățile necesare de furaje suculente, iar cultivarea de plante de nutreț în miriști pe o suprafață de cel puțin 10.000 ha în următorii 1—2 ani va constitui o sursă importantă pentru sporirea cantităților de furaje.

Ținînd seama de importanța mare ce o are în asigurarea bazei furajere nutrețul murat, noi vom acorda în următorii ani o deosebită atenție problemei însilozării nutrețurilor. Astfel, vom urmări să se însilozeze cantități cît mai mari de porumb furajer, precum și de masă verde provenită de pe fînețele naturale. In următorii ani vom însiloza 50.000—80.000 tone de nutreț anual.

Ca urmare a măsurilor luate de noi, considerăm că în decurs de 2—3 ani regiunea noastră își va putea asigura în întregime semințele de plante furajere necesare, întrucît posibilități există. Cît privește semințele de trifoi și lucernă, acestea, începînd cu anul în curs, vor fi produse în regiune în cantități suficiente pentru unitățile din sectorul socialist și loturile zootehnice.

Realizarea cu succes a acestor sarcini, menite să consolideze baza furajeră din regiune, cere din partea celor ce se îndeletnicesc cu creșterea animalelor o muncă permanentă de zi cu zi. Avem însă nevoie de ajutorul S.M.T.-urilor. Trebuie să spunem că noi astăzi cultivăm plante furajere în trupuri de sute de hectare și sîntem nevoiți să facem cositul numai manual, deoarece S.M.T.-urile din regiune nu au nici o cositoare mecanică. Este și firesc ca, astfel, perioada de recoltare a furajelor să se prelungească mult, iar din cauza productivității scăzute a muncii făcute manual prețul de cost al furajelor să fie ridicat. De aici necesitatea ca S.M.T.-urile să fie înzestrate cu cositori mecanice de mare capacitate, cu motoare pentru acționat tocători, precum și cu batoze pentru treierat ierburi. Vrem să arătăm că din cauza lipsei de batoze, de pildă, în fiecare an noi nu reușim să terminăm treieratul trifoiului și al lucernei decît prin lunile martie și aprilie, fapt care are ca urmare pierderi însemnate de sămînță.

Sîntem siguri că prin munca de zi cu zi a tehnicienilor noștri și cu sprijinul S.M.T.-urilor, precum și prin antrenarea țăranilor muncitori ca ei să participe în număr cît mai mare la toate acțiunile menite să ducă la asigurarea bazei furajere, sarcinile mari care ne stau în față vor fi duse cu succes la îndeplinire.

Schimbul de experiență organizat în regiunea Hunedoara pe tema dezvoltării creșterii animalelor și asigurării bazei furajere s-a dovedit a fi de un real folos. Cei aproape 150 de participanți au avut prilejul să cunoască și să învețe multe lucruri bune din bogata experiență acumulată de regiunea Hunedoara în ce privește dezvoltarea șeptelului. Timp de 3 zile cît au durat lucrările schimbului de experiență, oaspeții au vizitat numeroase obiective cu caracter zooveterinar din cuprinsul regiunii.

Printre altele, ei au vizitat stațiuni comunale de montă, sectoarele zootehnice ale unor gospodării agricole colective, spitale veterinare precum și două expoziții în care au fost expuse exemplare din rasa de taurine Pintzgau și ale porcului de pe valea Streiului. De asemenea au fost vizitate terenuri cultivate cu plante de nutreț pentru producerea semințelor, precum și pășuni naturale amenajate. Pretutindeni participanții și-au putut da seama cît de frumoase realizări se pot obține în domeniul dezvoltării șeptelului și al asigurării bazei furajere atunci cînd experiența practică a crescătorilor de animale este completată de îndrumări științifice.

Din lucrările schimbului de experiență a reieșit clar că obiectivele mărețe puse în fața agriculturii prin Directivele Congresului al II-lea al partidului, în ce privește creșterea animalelor și ridicarea productivității lor, pot și trebuie să fie îndeplinite de fiecare regiune, raion și comună în parte. Pentru aceasta este în primul rînd necesar ca tehnicienii care lucrează în domeniul zootehnic și al bazei furajere să îndrume și să ajute în mod concret cooperativele de producție agricolă, astfel ca acestea să folosească la maximum rezervele interne de care dispun, cît și creditele acordate de stat, în vederea dezvoltării fermelor de animale și îndeosebi a fermelor de vaci cu o mare producție de lapte.

Tehnicienii zootehniști, avînd tot sprijinul organelor de stat și al conducerii cooperativelor de producție agricolă, trebuie să treacă la introducerea în practica creșterii animalelor a unei selecții riguroase — condiție de bază în asigurarea unui efectiv de animale cu o mare productivitate.

De asemenea este necesar ca stațiunile comunale de montă să fie dotate cu reproducători din rasele cele mai indicate regiunii respective și care să fie bine întreținuți. O extindere cît mai mare trebuie să se acorde metodei însămînțărilor artificiale atît la taurine, cabaline, cît și la oi.

Cu mult spirit de răspundere trebuie privită și problema asigurării unei puternice baze furajere de bună calitate și la un preț de cost cît mai redus. Pentru aceasta e necesar ca sarcinile de plan privind refacerea pajiștilor naturale să fie duse la îndeplinire în toate regiunile țării. O mare grijă va trebui acordată desțelenirii de izlazuri, precum și însămînțării în miriște a cît mai multe plante de nutreț.

Organele agricole ale fiecărei regiuni sînt datoare să ia anul acesta toate măsurile pentru a se însiloza cantități cît mai mari de furaje și îndeosebi de porumb, deoarece acesta constituie un aliment prețios pentru animale. De asemenea trebuie să se dea atenția cuvenită asigurării necesarului de sămînță de trifoi și lucernă.

Pentru ducerea la îndeplinire a acestor sarcini, se impune ca în viitor, atît pe plan republican, cît și mai ales în cadrul regiunilor și raioanelor, să existe o strînsă legătură între organele zootehnice ale Ministerului Agriculturii și cele ale institutelor de cercetări științifice, astfel încît măsurile care se vor lua să fie cît mai juste din punct de vedere științific și economic și cît mai eficace.

Revine ca o sarcină pentru fiecare tehnician participant la acest schimb de experiență ca, o dată întors la locul său de muncă, să împărtășească și celorlalți tovarăși experiența regiunii Hunedoara și, în funcție de condițiile locale, să o aplice cît mai larg, pentru continua dezvoltare a creșterii animalelor în țara noastră.

Cu delegația femeilor iugoslave în vizită la colectiviștii din Cenei

Cu urale de bucurie și cuvinte de sinceră prietenie și bun sosit au întîmpinat colectiviștii de la G.A.C. „Drapelul Roșu" din Cenei, regiunea Timișoara, pe membrele delegației Federației Asociațiilor de Femei din Iugoslavia, care în timpul șederii în țara noastră le-au vizitat gospodăria.

După ce pionierii au oferit în dar flori și cravate roșii, iar președintele sfatului popular al comunei le-a urat, în numele locuitorilor, bun sosit, oaspeții s-au urcat în trăsurile care i-au dus la sediul gospodăriei.

In poarta gospodăriei, după obiceiul bătrînesc, colectivistul Ilie Boga, în vîrstă de 61 de ani, a întîmpinat pe membrele delegației cu pîine și sare. Apoi, în sala de festivități ,oaspeții și colectiviștii s-au așezat la sfat. Președintele colectivei, Milan Pisarov, le-a vorbit despre dezvoltarea gospodăriei, începînd din anul 1950, cînd a luat ființă, și pînă în prezent.

„La început — a spus el — am fost 75 de familii de țărani săraci și mijlocași, romîni, sîrbi, germani și maghiari, care ne-am unit pămîntul, vitele și inventarul agricol, formînd G.A.C. „Drapelul Roșu". Aveam 324 ha de teren arabil, 52 de cai, 36 de pluguri, 29 de grape, 23 de prășitori și nici un animal de producție. Astăzi, prin munca însuflețită a colectiviștilor, gospodăria s-a dezvoltat, numărul familiilor a ajuns la 320, al hectarelor de pămînt arabil la 2.098, al cailor la 206, al vacilor la 107, al porcilor la 216, al ovinelor la 706. Avem 60 de stupi de albine, precum și un mare număr de mașini și unelte. Gospodăria noastră și-a cumpărat 3 autocamioane și 3 motoare stabile.

In acești ani, valoarea zilei-muncă a crescut, de la 20 lei, cît era în 1951, la 35,50 lei în anul 1955. Colectiviștii obțin cîștiguri însemnate. De pildă, familia colectivistului Guțu Radivoi, care a realizat 1.270 de zile-muncă în anul trecut, a primit 4.713 kg de grîu, 8.681 kg de porumb, 5.519 lei și alte produse, care, calculate în bani, totalizează un cîștig de 45.085 lei anual, adică 3.757 lei pe lună. De asemenea, colectivistul Nicolae Wotringher, cu 1.134 de zile-muncă, a primit produse și bani care se ridică la valoarea de 40.257 lei. Semn al bunăstării colectiviștilor stau și noile construcții de case care se văd în comună, mobila, aparatele de radio, bicicletele, îmbrăcămintea și alte multe lucruri de trebuință pe care și le-au cumpărat familiile colectiviștilor în acești ani. In același timp fondul de bază al gospodăriei a crescut considerabil: de la 40.257 lei, cît era în 1950, a ajuns la lei 1.976.666 în anul trecut.

Și anul acesta, roadele muncii colectiviștilor din Cenei se prevăd a fi dintre cele mai bune. La orz, de exemplu, s-a obținut o producție medie de 2.500 kg".

Oaspeții au pus apoi întrebări în legătură cu viața și munca oamenilor, după care trăsurile au dus pe membrele delegației să vadă avutul colectiviștilor.

La înapoiere, am rugat pe tov. Ancka Kmieczici, secretara Federației de Femei din regiunea autonomă Voivodina să ne împărtășească cîteva din impresiile ei.

„Multe lucruri văzute în gospodărie, a spus ea, m-au impresionat, dar cel mai mult mi-au plăcut oamenii care muncesc aci. Mi-a lăsat o impresie deosebită entuziasmul cu care ei, sub conducerea partidului, construiesc o viață nouă la sate. După cele ce am auzit și văzut, colectiviștii din Cenei au obținut rezultate frumoase în muncă. Și noi, în Iugoslavia, ne străduim ca în satul nostru să făurim relații noi socialiste, între oameni, și în asta constă asemănarea dintre satele de la noi și cele din Romînia. In Iugoslavia, mai există însă unele forme speciale de socializare a agriculturii; aceasta se întîmplă pentru că, în Iugoslavia, cooperativizarea socialistă a agriculturii se înfăptuiește în condițiile noastre specifice. Aș vrea să subliniez că lucrul de bază este că Iugoslavia și Romînia construiesc socialismul, deși căile sînt diferite, aceste căi fiind legate de condițiile în care cele două țări ale noastre s-au dezvoltat. De aceea, consider că este cu atît mai necesară efectuarea unui bogat schimb de experiență între țările noastre".

Tovarășa Lidia Iovanovici, conducătoarea delegației, a adăugat:

„Succesele G.A.C. „Drapelul Roșu" ne bucură nespus de mult. Vizita pe care o facem în Romînia va contribui la strîngerea legăturilor de prietenie dintre popoarele noastre, care sînt vecine și prietene".

Intîlnirea colectiviștilor din Cenei cu membrele delegației de femei din Iugoslavia s-a transformat într-o manifestație de caldă și sinceră prietenie față de popoarele Iugoslaviei.

L. LIVADARIU

Cuvîntarea rostită de A. Rankovici cu prilejul Zilei Luptătorilor Iugoslavi

BELGRAD 4 (Agerpres). — După cum transmite agenția Taniug, la 3 iulie, Alexander Rankovici, vicepreședinte al Vecei Executive Federative a R.P.F.I., președintele Federației Luptătorilor Iugoslavi, a luat cuvîntul la postul de radio Belgrad pentru a felicita pe luptătorii și popoarele din Iugoslavia cu prilejul Zilei Luptătorilor — aniversarea insurecției iugoslave — pe care popoarele din Iugoslavia o sărbătoresc la 4 iulie.

A. Rankovici a arătat că la 4 iulie se aniversează 15 ani de la data cînd Partidul Comunist din Iugoslavia a chemat poporul să ridice armele împotriva ocupanților și mercenarilor din țară. Vorbitorul a arătat că Partidul Comunist a fost acela care și-a asumat această răspundere istorică pentru viitoarele destine ale Iugoslaviei și ale popoarelor sale.

A. Rankovici a făcut apoi un istoric al activității dinainte de război a Partidului Comunist din Iugoslavia care, în frunte cu Iosip Broz-Tito, a pregătit întreaga țară pentru evenimentele grele și hotărîtoare ce au avut loc în primăvara și vara anului 1941, cînd Partidul Comunist a fost singura forță politică din țară care a fost în stare să organizeze și să conducă poporul în lupta pentru libertate și pentru independență.

A. Rankovici a adus apoi un omagiu forțelor aliate ale Marii Britanii și Statelor Unite ale Americii, eroicei Armate Sovietice care a făcut mari sacrificii pentru eliberarea Belgradului. Victoria forțelor aliate împotriva agresorilor fasciști — a declarat A. Rankovici — a creat condițiile pentru dezvoltarea unor mai bune relații între popoarele lumii pe bază de egalitate.

Lucrările Comisiei O.N.U. pentru dezarmare

NEW YORK 4 (Agerpres). — TASS transmite: La 3 iulie au început la New York lucrările Comisiei O.N.U. pentru dezarmare. Comisia urmează să examineze raportul subcomitetului său ale cărui ședințe s-au ținut la Londra între 19 martie și 4 mai 1956. In afară de raportul subcomitetului, membrii Comisiei au primit ca document oficial al Comisiei, declarația din 14 mai a guvernului sovietic cu privire la reducerea în cursul anului curent a forțelor armate ale U.R.S.S. cu 1.200.000 de oameni și a cheltuielilor militare. In afară de aceasta, Comisia a primit o scrisoare din partea reprezentantului Indiei, care nu este membru al Comisiei, în care se cere să se dea ascultare punctului de vedere al Indiei în problemele interzicerii experimentării armei termonucleare și încetării cursei înarmărilor.

In ședința de dimineață primul a luat cuvîntul Nutting, reprezentantul Angliei. In prima parte a declarației sale el a subliniat că în luna mai anul trecut în cursul tratativelor din subcomitet care au avut loc la Londra, punctele de vedere ale membrilor subcomitetului erau mai apropiate decît oricînd. Nutting a recunoscut că la apropierea pozițiilor au contribuit atunci propunerile din 10 mai 1955 ale Uniunii Sovietice.

Vorbind despre poziția pe care s-au situat puterile occidentale în subcomitet, Nutting a recunoscut că Anglia și Franța și-au revizuit propunerile după ce Uniunea Sovietică le-a acceptat. Nutting a încercat să explice renunțarea puterilor occidentale la pozițiile lor anterioare afirmînd că ea ar fi fost dictată de dorința „de a merge în întîmpinarea" Uniunii Sovietice, care, după cum a spus Nutting, a considerat că în planul occidental „există prea mult control și prea puțină dezarmare". Lipsa de temei a acestui argument invocat de Nutting este absolut evidentă, deoarece propunerile revizuite ale puterilor occidentale prezentate la sesiunea subcomitetului din primăvara anului 1956 prevedeau și mai puține măsuri eficiente de dezarmare și reduceau totul la discuții despre control și inspecție.

Ocupîndu-se de nivelurile forțelor armate, Nutting a subliniat că Anglia și Franța consideră că propunerea anglo-franceză, acceptată de Uniunea Sovietică, de a se stabili nivelurile forțelor armate ale S.U.A., Chinei și U.R.S.S. la 1.500.000 de oameni, iar ale Angliei și Franței la 650.000 de oameni, continuă să constituie obiectul tratativelor. Reprezentantul Angliei a lăsat însă să se înțeleagă că el înclină să sprijine propunerea americană de a menține niveluri mai mari ale forțelor armate și anume 2.500.000 de oameni pentru cele trei puteri și 750.000 de oameni pentru Anglia și Franța.

In numele delegațiilor Angliei, S.U.A., Franței și Canadei Nutting a prezentat un proiect de rezoluție în care sînt repetate principiile generale cuprinse în declarația făcută de reprezentanții puterilor occidentale la 4 mai a.c. In proiectul de rezoluție, problemele dezarmării sînt condiționate de „reglementarea problemelor politice principale" și de traducerea în viață a planului inspecției aeriene.

Luînd apoi cuvîntul reprezentantul S.U.A., Lodge, a caracterizat în general ca pozitive lucrările subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, subliniind totodată că ședințele subcomitetului s-au desfășurat într-un spirit „constructiv" și că divergențele existente în problema dezarmării pot fi înlăturate. El a insistat însă asupra faptului că puterile occidentale vor examina orice acord cu privire la dezarmare din punct de vedere al „eficacității exercitării controlului". In această ordine de idei el a pus din nou problema propunerii S.U.A. cu privire la inspecția și fotografierea din avion a teritoriilor. Potrivit celor afirmate de Lodge, această propunere a S.U.A. ar fi „o formă sigură de control" pe teritorii atît de vaste ca teritoriile Uniunii Sovietice și S.U.A. Din declarația lui Lodge rezultă că S.U.A. continuă să insiste asupra vechii lor poziții cerînd adoptarea propunerii americane cu privire la inspecții aeriene înainte de adoptarea vreunei hotărîri în problema dezarmării.

Referindu-se la declarația guvernului sovietic din 14 mai, Lodge a arătat că dezarmarea unilaterală, nesupusă unui control internațional, nu poate determina alte state să „renunțe la măsuri defensive". Această declarație a lui Lodge nu poate fi calificată altfel decît ca un refuz al S.U.A. de a efectua o reducere efectivă a forțelor lor armate.

Reprezentantul S.U.A. a insistat ca subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare să-și continue lucrările punînd la baza tratativelor declarația din 4 mai 1956 a puterilor occidentale și rezoluția prezentată de puterile occidentale în ședința din 3 iulie a Comisiei.

La începutul ședinței din seara zilei de 3 iulie a luat cuvîntul A. A. Gromîko, reprezentantul U.R.S.S.

Intrevederi între membrii delegației parlamentare romîne și personalități din R. P. Bulgaria

SOFIA 4 — De la trimisul special Agerpres: In cursul ultimelor zile ale șederii la Sofia, membrii delegației Marii Adunări Naționale au avut o serie de întrevederi cu personalități din domeniul vieții de stat, economice și culturale a R. P. Bulgaria.

Mihail Roșianu, conducătorul delegației, și o parte din deputații romîni s-au întîlnit cu Mincio Mincev, secretarul Prezidiului Adunării Populare, cu care au dezbătut probleme privind activitatea parlamentelor și a deputaților romîni și bulgari. Acad. Geo Bogza a fost oaspetele conducătorilor Uniunii Scriitorilor din R.P. Bulgaria cu care a dezbătut probleme ale dezvoltării literaturii celor două țări și ale lărgirii schimburilor culturale. Tov. Ștefan Bontea, directorul Ipromet, a avut o convorbire cu conducătorii Institutului „Gosproiect" din Sofia, în cursul căreia s-a interesat de activitatea acestei tinere instituții. Prof. univ. Victor Cheresteșiu, directorul adjunct al Institutului de Istorie al Academiei R.P.R., a făcut o vizită la Institutul de Istorie al Academiei Bulgare de Științe unde a cunoscut realizările recente ale istoricilor bulgari. Un grup de deputați au vizitat gospodăria zootehnică de stat Vitoșa din apropiere de Sofia.

Recepția oferită de președintele Prezidiului Adunării Populare a R. P. Bulgaria

SOFIA 4 (Agerpres). — In seara zilei de 3 iulie, președintele Prezidiului Adunării Populare a R.P. Bulgaria, Gheorghi Damianov, și președintele Biroului Adunării Populare, Ferdinand Kozowski, au oferit o recepție la Consiliul de Miniștri în cinstea delegației Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne care se află în vizită în Bulgaria. La recepție au participat membrii delegației parlamentare romîne în frunte cu Mihail Roșianu, membru în Prezidiul Marii Adunări Naționale a R.P.R.

Din partea bulgară la recepție au participat: Todor Jivkov, prim secretar al C.C. al Partidului Comunist din Bulgaria, Dimitr Ganev, secretar al C.C. al Partidului Comunist din Bulgaria, G. Traikov, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.P. Bulgaria, secretar al Uniunii Agrariene Populare din Bulgaria, general de armată Ivan Mihailov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Karlo Lukanov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și președintele Comitetului pentru problemele Muncii și Salariilor, G. Kulișev și K. Klisurski, vicepreședinți ai Prezidiului Adunării Populare a R.P. Bulgaria, M. Mincev, secretarul Prezidiului Adunării Populare și alte personalități.

De asemenea a fost de față G. Velcescu, ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.P.R. la Sofia, precum și membri ai Ambasadei.

In cadrul recepției, care s-a desfășurat într-o atmosferă deosebit de călduroasă, s-a toastat pentru noi succese în construirea socialismului în Republica Populară Romînă și Republica Populară Bulgaria.

K. E. Voroșilov a acceptat invitația președintelui Urho K. Kekkonen de a vizita Finlanda

MOSCOVA 4 (Agerpres). TASS transmite: La 19 iunie a. c. K.E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., a primit pe dl. Eero A. Vuori, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Finlandei în U.R.S.S., care i-a înmînat următorul mesaj al d-lui Urho K. Kekkonen, președintele Republicii Finlandeze:

„Excelență,

Amintindu-mi cu deosebită satisfacție de vizita care a avut o importanță atît de mare pentru relațiile de prietenie între cele două state ale noastre, făcută de stimatul meu predecesor în septembrie anul trecut în Uniunea Sovietică, la invitația excelenței voastre și a Prezidiului Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, aș prețui deosebit de mult posibilitatea de a primi pe excelența voastră ca oaspete al meu, în Finlanda, în cursul acestei veri.

Sînt încredințat că vizita excelenței voastre — în afară de bucuria cu care ar fi întîmpinată în Finlanda și pe care mi-ar produce-o mie personal — ar constitui o nouă manifestare importantă a bunelor relații prietenești dintre țările noastre.

Sper, excelență, că veți găsi posibilitatea de a vizita Finlanda în a doua jumătate a lunii august, cînd vara este încă foarte frumoasă în Finlanda.

Salut de asemenea cu bucurie persoanele pe care veți binevoi să le alegeți pentru a vă însoți în Finlanda.

Primiți, excelență, expresia profundei mele stime față de dv".

La 3 iulie Urho K. Kekkonen, președintele Republicii Finlandeze, a primit pe V.Z. Lebedev, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în Finlanda, care i-a înmînat următorul mesaj de răspuns din partea lui K.E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

„Excelență,

Vă mulțumesc din inimă pentru amabila invitație de a vizita Finlanda în calitate de oaspete al excelenței voastre.

Accept cu recunoștință această invitație, deoarece cunosc personal de multă vreme minunata țară a Finlandei și talentatul popor finlandez și sînt profund convins că întărirea continuă a prieteniei și încrederii dintre cele două state ale noastre constituie un important element al păcii și liniștei în Europa, către care se îndreaptă necontenit eforturile Uniunii Sovietice.

Imi amintesc cu multă satisfacție de întîlnirea de anul trecut la Moscova cu excelența voastră și cu dl. I. K. Paasikivi, eminentul dv. predecesor, stimat în țara noastră. Imi va face o deosebită plăcere să mă întîlnesc în a doua jumătate a lunii august cu dv. și cu ceilalți conducători ai Republicii Finlandeze și să vizitez din nou Finlanda, să cunosc mai îndeaproape viața poporului finlandez față de care eu, ca și întregul popor sovietic, nutresc sentimente de sinceră prietenie.

Primiți, excelență, expresia profundei mele stime".

Tratative între delegațiile Partidului comunist și Uniunii Socialiste din Olanda

HAGA — Agerpres: Ziarul „De Vaarheid" anunță că recent au avut loc la Amsterdam tratative între delegațiile Partidului comunist și Uniunii socialiste din Olanda.

Reprezentanții celor două partide — scrie ziarul — au constatat că acordul încheiat între ele la 4 mai (privitor la reglementarea litigiilor pe baza ideologiei marxist-leniniste și la întărirea colaborării în scopul realizării unității clasei muncitoare) a fost tradus în viață integral.

A avut loc un schimb de păreri asupra posibilităților de realizare a unității clasei muncitoare și a tuturor elementelor progresiste din Olanda. S-a hotărît ca cele două partide să depună eforturi intense în vederea sprijinirii luptei pentru pace.

Creșterea scumpetei provoacă nemulțumiri în Anglia

LONDRA. — Agerpres: Potrivit relatărilor presei engleze, creșterea continuă a scumpetei în Anglia provoacă nemulțumiri în rîndurile oamenilor muncii care cer tot mai stăruitor sporirea salariilor. La 2 iulie, conducătorii a două mari sindicate, din care fac parte peste 1.000.000 de muncitori de la minele și căile ferate naționalizate, au declarat că în curînd vor cere în mod oficial sporirea salariilor. Stafford, președintele sindicatului național al feroviarilor, care numără 368.000 de membri, a subliniat într-o cuvîntare rostită la conferința anuală a acestui sindicat că condițiile de viață ale muncitorilor englezi se înrăutățesc din cauza creșterii scumpetei, în timp ce profiturile firmelor cresc într-un „ritm turbat".

Sfaturi pentru gospodine

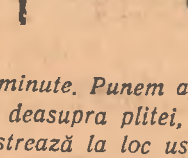

Să uscăm legume și fructe pentru iarnă

Vara cînd legumele și fructele ne sînt la îndemînă, trebuie să ne gîndim să conservăm o parte și pentru la iarnă, astfel încît ele să nu lipsească niciodată din hrana noastră.

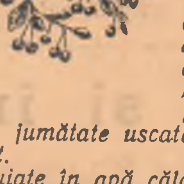
Legumele și fructele conțin săruri minerale și foarte multe vitamine, de care nu ne putem lipsi dacă vrem să ne păstrăm sănătatea. De aceea, orice gospodină trebuie să știe să pregătească singură cît mai multe conserve pentru iarnă, mai cu seamă că pregătirea lor se poate face cu mijloace foarte simple.

Conservarea păstăilor de fasole

Curățăm de ațe și spălăm bine păstăile tinere de fasole grasă, pe care apoi le înșirăm pe fire de cînepă sau pe sfori subțiri. Intre timp punem la fiert 10 kg de apă, în care adăugăm 6 linguri de sare. Cînd apa clocotește cufundăm în ea fasolea înșirată lăsînd-o timp de 5 minute (nu mai mult) iar după aceea o scoatem și o cufundăm într-un vas cu apă rece timp de 1—2 minute. Punem apoi fasolea la uscat afară la soare sau deasupra plitei, pe grătare de lemn ori agățată. Se păstrează la loc uscat în pungi de hîrtie, pe care le înțepăm din loc în loc cu dinții furculiței, ca să poată pătrunde aerul.

E timpul vișinelor

Vișinele uscate sînt foarte gustoase și iarna le putem da diverse întrebuințări. Uscarea lor se face astfel:

Fructele bine coapte (dar nu răscoapte) se aleg și se întind la uscat pe grătare de sîrmă sau pe foi de hîrtie, fără a le scoate sîmburii. Dacă vrem totuși să-i scoatem, vom face acest lucru cînd vișinele vor fi pe jumătate uscate, lăsîndu-le apoi mai departe la uscat.

Muiate în apă călduță și ținute cîteva minute într-o sită deasupra unui vas cu apă care clocotește, vișinile uscate se umflă și pot fi folosite ca umplutură la prăjituri. Cînd le adăugăm puțin zahăr, ele devin foarte gustoase și se pot mînca crude. Dacă vrem să preparăm compot din ele, le fierbem ca pe orice fruct.

In lipsa cîntarului, e bine să știm că:

Intr-un pahar obișnuit de apă intră zahăr tos sau pisat 210 gr.

Intr-un pahar obișnuit de apă intră sare 270 gr.

O lingură rasă de zahăr cîntărește 15 gr.

O lingură rasă de sare cîntărește 20 gr.

O lingură de apă sau oțet 15 gr.

Nu asvîrliți apa în care ați fiert fasole albă uscată!

Cu această apă puteți curăța foarte bine stofele de bumbac colorate sau imprimate, fără a le strica culoarea.

Muiați obiectul pe care vreți să-l spălați în apa de fasole căldicică, frecați-l ca și cum l-ați spăla cu săpun și apoi clătiți-l în mai multe ape. Dacă stofa este prea murdară, puteți adăuga și puțin săpun. Dacă are numai cîteva pete, le puteți curăța frecînd ușor partea pătată cu peria de haine muiată în apa de fasole.

SMARANDIȚA

Buletin Meteorologic pentru zilele de 7, 8 și 9 iulie

Vremea va fi călduroasă, cu cer variabil și cu averse de ploaie la începutul intervalului, apoi cerul devine mai mult noros, ploi frecvente, cu deosebire în nordul țării. Vîntul va sufla potrivit cu unele intensificări în Transilvania și Nordul Moldovei.

Temperatura aerului se menține ridicată, minimele vor fi cuprinse între 10 grade și 20 grade, iar maximele între 22 grade și 32 grade.

Solul va fi în general umed. In regiunea de deal și cîmpie a țării temperatura solului la ora 8 dimineața la adîncimile de 5—20 cm va fi cuprinsă între 18—23 grade.

ACTUALITĂȚI din ȚĂRILE DE DEMOCRAȚIE POPULARĂ

R. P. CHINEZĂ

Recoltă bogată în regiunile din sudul Chinei

In regiunile agricole din sudul Chinei s-a desfășurat cu succes recoltarea culturilor cerealiere și tehnice. Astfel, în provincia Guandun, recolta medie de cereale este de 10 chintale la ha. Unele cooperative agricole au strîns chiar 30 de chintale la ha. Anul acesta, în provincia Guandun producția de cereale a fost cu 450.000 tone mai mare decît cea din anul trecut.

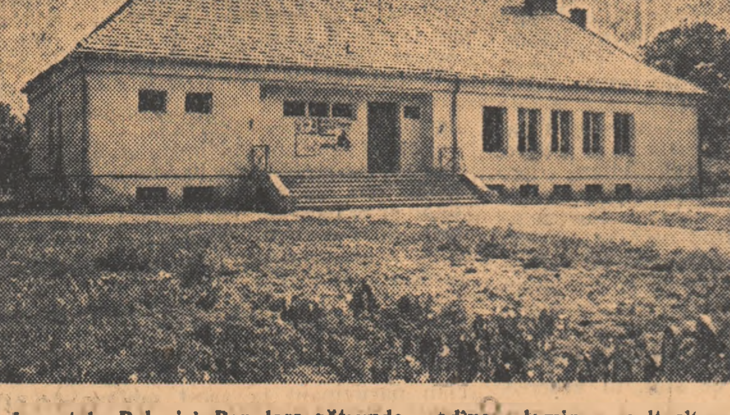
In provincia Guansi, recolta medie de grîu este cu 40% mai mare decît cea din anul trecut.

Extinderea suprafețelor însămînțate cu grîu de toamnă, precum și îmbunătățirea agrotehnicii cultivării grîului au permis să se sporească recolta globală de grîu de 2,3 ori în comparație cu anul trecut.

S-a strîns o bună recoltă și în provincia Tziansu, unde această cultură a fost însămînțată pe o suprafață de peste 1.000.000 de ha. Se prevede că în provincia Tziansu se va recolta cu 20-30% mai mult orz decît anul trecut.

Recolte bogate de grîu au fost strînse și în provinciile Siciuan, Tziansi și altele.

R. P. POLONĂ

In satele Poloniei Populare pătrunde adînc lumina culturii. In fotografie: noua casă de cultură construită în satul Wietlin, raionul Jaroslaw.

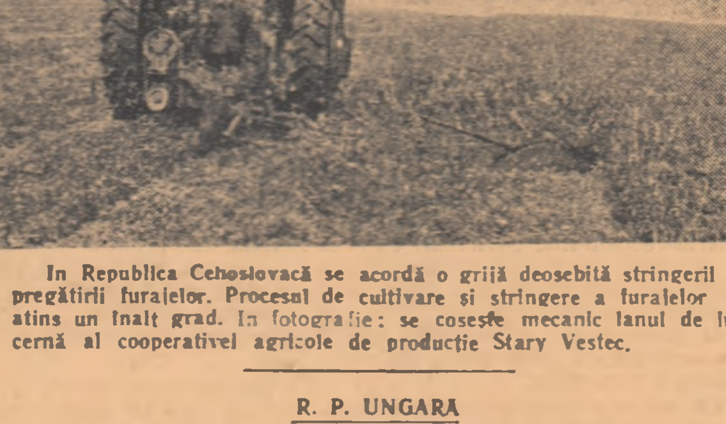
R. P. BULGARIA

Se recoltează grînele

Pe pămînturile fertile ale Bulgariei, lanurile de cereale capătă o culoare aurie. In regiunile din sudul țării a început secerișul grîului și orzului. In întreaga țară, membrii gospodăriilor agricole cooperative de muncă și țăranii cu gospodării individuale, precum și stațiunile de mașini și tractoare fac intense pregătiri în vederea strîngerii unei recolte bogate. Pe tarlalele gospodăriilor agricole cooperative de muncă vor lucra aproximativ 3.000 de combine, peste 1.000 de secerători-legători, mai mult de 4.500 de batoze. Anul acesta, 90% din culturile de cereale vor fi secerate cu combinele și treierate cu batozele S.M.T.-urilor.

Pentru a mări randamentul mașinilor, mecanizatorii vor folosi pe scară mai mare decît anul trecut noile metode de muncă — descărcarea cerealelor din combine în timpul mersului, graficul orar și altele. In diferite stațiuni de mașini și tractoare, mecanizatorii au îmbunătățit construcția combinelor și batozelor, mărind astfel productivitatea lor.

R. CEHOSLOVACĂ

In Republica Cehoslovacă se acordă o grijă deosebită strîngerii și pregătirii furajelor. Procesul de cultivare și strîngere a furajelor a atins un înalt grad. In fotografie: se cosește mecanic lanul de lucernă al cooperativei agricole de producție Stary Vestec.

R. P. UNGARĂ

Activitatea S. M. T.-urilor

Un rol hotărîtor în transformarea socialistă a agriculturii în Ungaria revine stațiunilor de mașini și tractoare, care sînt înzestrate cu mașini agricole moderne. Anul trecut, de pildă, s-au trimis în satele Ungariei 6.500 de tractoare noi, sute de combine, mii de secerători, legători de snopi, treierători și alte mașini.

Anul acesta, datorită iernii prelungite și primăverii extrem de nefavorabile, 278 de stațiuni de mașini și tractoare au trebuit să îndeplinească într-un termen mult mai scurt decît în anul trecut un volum cu mult mai mare de lucrări agricole și alte lucrări de cîmp, în cadrul campaniei însămînțărilor de primăvară.

S.M.T.-urile din Ungaria au făcut cu succes față acestei sarcini și au terminat lucrările de primăvară la 31 mai. Stațiunile de mașini și tractoare au arat o suprafață cu 1.250.000 de iugăre mai mare decît în primăvara anului trecut. Totodată, lucrările pentru prelucrarea solului au fost executate pe o suprafață cu 430.000 de iugăre mai mare decît aceea din anul trecut.

Stațiunile de mașini și tractoare au acordat o deosebită atenție însămînțării culturilor agricole, folosind cele mai moderne metode agrotehnice. Astfel, în primăvara acestui an au fost însămînțate peste 115.000 iugăre cu porumb în cuiburi așezate în pătrat. In ansamblu, planul însămînțărilor de primăvară a fost îndeplinit în proporție de 140%, în comparație cu anul trecut cînd planul a fost îndeplinit în proporție de 114%.

In prezent colectivele stațiunilor de mașini și tractoare intră în noua etapă de vară a întrecerii pentru obținerea unor indici mai buni de producție. Pentru îndeplinirea angajamentelor luate, mecanizatorii din S.M.T.-uri s-au pregătit temeinic și există siguranță.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10, 7.60.20. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".